

TÜRK SÖZÜ

27 OCAK 1970
FİYATI : 125 Krş.
YIL : 3 - SAYI :

115

**Saflarımızdaki
çelişmeleri
doğru olarak
ele
alalım**

Ali Özata'nın durumuyla ilgilenelim

Tıp İstanbul İl Merkezine gelip giden eski parti üyeleri, Ali Özata'yı tanırlar. Ali Özata 1965 yılından beri (birkaç ay öncesine kadar) partiye çok emeği geçmiş bir arkadaşdır. Mehmet Ali Aybar, Genel Merkez İstanbul'dayken, şahsen tanıdığı bu arkadaşı büyük vaatlerle ödacı olarak almıştı. 1965 seçimlerinde Ali Özata seve seve gece gündüz çalıştı. Fakat aldığı 400 TL aylık karısını ve üç çocuğunu geçindirmeye yetmiyordu ve Parti yetkililerinin (başta Mehmet Ali Aybar) şahsen yaptıkları aylık zam ve iş vaatlerine güvenerek sabrediyor ve borçlanıyordu. Fakat millet

vekili, il başkanı v.s olan bu zevat hiçbir zaman vaatlerini yerine getirmediler. Ali Özata'nın ricalarını «Aylığım artarsa vergiye tabi tutulur, onun için artırmıyoruz» gibi garip iddialarla savsakladılar.

Şimdi Ali Özata işsizdir ve borç içindedir. Karısı ve çocuğu çalışmaktadır. Bu arkadaşın durumu, oportünistlerin emekçilere karşı tavırlarını göstermek bakımından ibret vericidir. Emekçi yığınlarını oy kaynağı olarak gören yüksek zevat, kendileri için çalışan bir emekçinin mütevazı derdiyle ilgilenmeğe vakit bulamazdı elbet.

İŞÇİ-KÖYLÜ

11. Sayı çıktı

- ★ Tütün üreticileri olarak isteklerimizi açıklıyoruz.
- ★ Tütünümüzü ispanak fiyatına kaptırmayalım.
- ★ Amerikancı patron emretti, polis ateş açtı, kardeşimiz Şerif Aygül şehit düştü.
- ★ Demokrasi işçilerin ve köylülerin devrimci iktidarıdır.
- ★ Bize kurtuluş yolunu gösteren bilimsel sosyalizmdir.
- ★ 6. Filo gitti, mücadelemiz bitmedi.
- ★ Doğu bölgesini kadere terketmiyeceğiz.
- Ayrıca
- ★ İşçi ve köylülerden mektuplar.
- ★ Aşık Hüseyin Kaçıran'dan şiirler.

BAĞ KUR - TANIT - YAY!

TOPLU SATIŞ İÇİN GÖREV AL!

Adres: Divanyolu Cad. 83/3 Sultanahmet - İSTANBUL

Yıllık Abone: 6,— TL.

Yayın organları hakkında bilgi sağlanır * Eskiz ve program hazırlanır
Objektif tavsiyelerde bulunulur * Tespit edilen programlar titizlikle yürütülür.

Cağaloğlu, Türkocağı Cad. no:1, kat: 3
Telefon: 27 66 00 - 27 66 01, İstanbul

Saflarımızdaki

Proleter devrimci saflarımızın bilimsel sosyalizmin temel ilkeleri üzerine kurulu birliği, gözümüzün bebeği gibi korunmasında her devrimcinin içtenlikle aynı fikirde olduğuna inandığımız bu birlik, bugün ciddi bir bölünme tehlikesi ile karşı karşıya kalmıştır. İki ayı **Aydınlık** dergisinin yayınlanması ile su yüzüne çıkan anlaşmazlık, dergi sınırlarını hızla aşarak, gençlik örgütlerinde, konferanslarda, açık oturumlarda tartışılan, proleter devrimcilerinin bugün için en ciddi baş sorunu olarak önümüze çıkmıştır.

Türk Solu, kaçınılmaz saymadığı bir bölünmeyi, iki ayrı dergi çıkmasını önleyebilmek ve hiç değilse önemli görüş ayrılıklarının bulunduğu ileri sürülen sorunların açıkça ve arkadaşça tartışılacağı bir toplantı sağlayabilmek amacıyla bir uzlaşma teminine çalışmış; ne yazık ki bu girişim anlaşmazlığın çok ilerlemiş olduğu bir aşamaya rastlamış ve olayların yarattığı sınırlı ortam içinde tarafların uzlaşmaz bir tutum takınması nedeniyle başarısızlığa uğramıştır. Hemen söyleyelim ki bu konuda görevimizin bittiği, artık yapılacak bir şeyin kalmadığı kanısında değiliz. Tam tersine, içinde bulunduğumuz durumun ciddiye alınması tartışmaların bölünmeye değil, mutlaka ve mutlaka yeni bir temel üzerinde birliğin sağlanması amacıyla yönelmesi gerektiği konusunda, hangi saf ta olursa olsun bütün devrimcileri ısrarla uyaracağız.

Çatışmanın Niteliği üzerine

Bu anlaşmazlığın niteliği nedir? «Bizimle düşman arasında bir çelişme», midir? Yoksa saflarımızda ortaya çıkan, «halk arasında bir çelişme» mi? En ufak bir şüphe yoktur ki bu, ikincisidir. Şu halde uzlaşmaz (antagonist) bir çelişme değildir ve biz büyük hatalar işlemezsek uzlaşmaz hale gelmez.

«Normal şartlar altında halk arasındaki çelişmeler zıt (düşmanca) değildir. Fakat eğer biz bunları uygun şekilde ele almaz ve boş bulursak, bu çelişmeler zıt hale gelebilirler.» (Mao Çe.tung, TEORİ ve PRATİK, I. Baskı, s. 76, Sol Yayınları.)

Şu halde içinde bulunduğumuz anlaşmazlığı çözümlenmeye kullanacağımız yöntem, halk

arasındaki çelişmelerin doğru çözümlenmesi yöntemi olmalıdır.

«Çelişmenin evrenselliğini ve çelişmedeki mücadeleyi incelerken de çelişmedeki mücadelenin muhtelif biçimleri arasındaki farkı dikkate almalyız. Bunları yapmazsak hataya düşeriz.» (Aynı eser, s. 66).

«Bizimle düşmanlarımız arasındaki çelişmeler ile halk içindeki çelişmelerin mahiyetleri farklı olduğu için bunların farklı yollardan çözümlenmeleri de gerekir. Kısacası, ilki bizimle düşmanlarımız arasında bir çizgi çekmek meselesi olduğu halde, ikincisi doğru ile yanlışın ayrt edilmesidir.» (HALK ARASINDAKİ ÇELİŞMELERİN DOĞRU OLARAK ALINMASI ÜZERİNE, Aynı eser, s. 70).

«1942 de halk arasındaki çelişmeleri çözümlenmek için ortaya attığımız bu demokratik metodu (birlik - eleştirme - birlik) formülü ile açıkladık. Bu formül, birlikten hareket ederek, eleştirme ya da tartışma yoluyla çelişmelerin çözümlenmesi ve yeni bir temel üzerinde yeni bir birliğe ulaşmak anlamını taşır. Denemelerimiz bunun, halk arasındaki çelişmelerin çözümlenmesi tezinin iyi bir metot olduğunu göstermiştir. 1942 de bu metodu, parti içindeki çelişmeleri, doktrinerler ile, alt kademedeki üyeler, yani doktrine-izm ile marksizm arasındaki çelişmeleri çözümlenmek için uyguladık. Parti içi mücadelelerinde (sol) doktrinerler zaman zaman (başa başa dış) mücadele metodunu uygulamışlardır. Bu metot hatalıydı. Bunun yerine (sol) doktrinerleri eleştirirken biz yeni bir metot uyguladık. Birlik isteği ile yola çıkarak, eleştirme ya da tartışma yoluyla doğru - yanlış (haklı - haksız) meselesini çözümlenmek ve böylece yeni bir temel üzerinde yeni bir birliğe ulaşmak. 1942 deki (hataların düzeltilmesi kampanyası)nda bu metodu kullandık.»

«.....», «ÖNEMLİ OLAN (BİRLİK) İSTEĞİ İLE İŞE BAŞLAMAKTIR. BU ÖZEL BİRLİK ARZUSU OLMAKSIZIN ÇATIŞMA BAŞLADI MI İŞ KOLYCA ÇILIRINDAN ÇIKABİLİR VE BU, (BAŞA BAŞA, DİŞE DİŞ) MÜCADELE FORMÜLÜ İLE AYNI KAPIYA ÇIKAR.» (Aynı eser, s. 74-75).

Üzüntüyle görüyoruz ki, bugünkü ortamda bu doğru yöntemler bir kenara itilmiş, kıya-

Çelişmeleri doğru olarak ele alalım

şıya çatışma ve tasfiye arzusu, özellikle genç devrimcilerin zihinlerini sarmıştır. Bu durum, salt hatalar ve bireyci davranışlar ile açıklanamaz. İnaniyoruz ki, anlaşmazlığın ortaya çıkmasında değilse bile, bugünkü sert, kırıcı, uzlaşmaz duruma ulaşmasında, saflarımıza sızmış bulunan ajan ve provokatörlerin tahriklerinin büyük rolü olmuştur.

Biz, önümüze çıkan sorunlar da görüşlerimizi devrimci dü. rüstlüğü gerektirdiği açıklıkla ortaya koyarken, bir yandan da bu açıklamaların bölünmeye değil birliğe yönelmesi üzerinde dikkatli davranmaya çalışacağız. Bütün devrimcileri de aynı sorumluluğu duymaya çağırıyoruz.

1- "Aydınlık" Olayları üzerine

Şunu açık seçik belirtelim: "Aydınlık" dergisi kurucularının kendisine güvenerek "sahiplik belgesi", verdikleri bir arkadaşın, iki arkadaşı ile birlikte, kurucular çoğunluğuna karşı bu belgeyi bir baskı unsuru olarak kullanmaya kalkmasını ve giderek bu belgeye dayanarak "Aydınlık" dergisini 14. Sayıya kadar "fiilen", çıkarmakta olan kurucuların ve yazı kurulunun büyük çoğunluğunun e. linden alma girişimini ve bu girişimin teşvik edilmesi ve desteklenmesini kesin olarak kınıyoruz.

Ayrıca, devrimciler arasında ki tartışmaların kaba kuvvete dayanılarak çözümlenmesi eğilimine kesinlikle karşıyız ve son derece tehlikeli sonuçları olabilecek böyle bir yöntemle karşı bütün proleter devrimcilerinin, etkili olabildikleri ölçüde, uyarılarda bulunmalarını zorunlu görüyoruz. Aksi halde, devrimci gençlik grupları birbirlerinin beğenmedikleri eylemlerini kuvvet kullanarak engellemeye kalkar ve bu davranış, emperyalizm ve işbirlikçilerini keyiflendirecek, vahim çatışmalara yol açarsa, bundan yalnız o gençler değil, belki de onlardan fazla bugün bu tehlikeli eğilimi destekleyen veya hiç değilse böyle bir eğilimi yok kabul edip susanlar sorumlu olacaklardır.

2- İdeolojik Ayrılıklar üzerine

Her iki taraf, aralarında ideolojik anlaşmazlıklar olduğunu ve bu sebeple uzlaşmanın söz konusu edilemeyeceğini kesin

bir dille ileri sürmektedir. Bu iddialar bir ölçüde doğrudur. Bazı anlaşmazlıkların temelinde ideolojik ayrılıklar vardır. Fakat işlerin bu hale gelmesinde, kişisel sürtüşmelerin, küçük burjuva bireyciliğinin yenilemesinin büyük payı olduğuna inanıyoruz. Gerçekten de basit bir araştırma, bugün ayrı saflarda olan bazı arkadaşların birçok önemli sorun üzerinde yakın ideolojik görüşlere sahip oldukları halde, bugün aynı saflarda olan bazı arkadaşların ise aynı sorunlar üzerinde tamamen ayrı görüşlerde olduğunu ortaya koyabilir.

3- Sağ ve "Sol", Sapma ve Tasfiye Eğilimleri üzerine

Bugün saflarımızda gerek "sol", sapma ve gerekse sağ sapma eğilimleri vardır. Olması da doğaldır. Bunlar henüz belirli bir çizgi haline gelmemiş olsalar dahi bu, onların, eleştirilmesini, tartışma konusu yapılmasını gerektirmez. Tam tersine henüz yeni filizlenmekte olan sapma eğilimleri ile mücadele, çok daha kolay ve sarsıntısız yapılabilir. Ne şartla? Birlik arzusu ile yola çıkılıp eleştirme ya da tartışma yoluyla doğru - yanlış (haklı - haksız) meselesini çözümlenmek ve yeni bir temel üzerinde yeni bir birliğe ulaşmak şartıyla. Böyle olmaz da birbirini yemek için, tasfiye etmek için yola çıkılırsa, işler de çığırından çıkar. Bugün olan da budur.

Biz inanıyoruz ki, henüz daha örgüt sorunumuzu halledeemediğimiz bu dönemde, saflarımızdan tasfiye edilmesi gerekenler, sadece provokatörler ve hainlerdir. Elbette bu arada bir kısım yol arkadaşlarımız, mücadeleye şu ya da bu şekilde ayak uyduramayacaklar ve giderek bizden ayrılacaklardır. Bizim bugünkü sorunumuz, bunları ayıklamak ve bir an evvel gitmelerini sağlamak değildir. Hal böyle iken, ortalıkta esen bir tasfiye rüzgârıdır. Demokratik gençlik örgütlerinde dahi, sanki söz konusu olan demir gibi disiplinli devrimci siyasi partilerimiz gibi, ideolojik sapma gerekçeleriyle tasfiye fırtınaları estirilmiştir.

Bu yazının konusu günümüzde Türkiyede, devrimci saflar içerisindeki "sol", ve sağ sapma eğilimlerinin neler olduğunun incelenmesi değildir. Kabul edilmelidir ki bunlar başlı başına birer yazı konusudur. Fakat bu

konularda, son tartışmalarla ilgili olarak, belirgin biçimde ortaya koymak istediğimiz bazı sorunlar vardır:

a - Biz "sol", sapmadan bahsettiğimiz zaman;

Tam bağımsız ve gerçekten demokratik Türkiye için üniversitelerde, yüksek ve orta öğretim müesseselerinde, meydanlarda ve caddelerde işbirlikçi iktidarın baskı aracı olarak kullandığı toplum polisi ile, faşist komando bozuntuları ve şeriatçı güruhu ile ön safta yitçe savaşan devrimci gençleri kastetmiyoruz ve hiç bir proleter devrimcisinin bunu kastettiği kanısında da değiliz. Yinetim kasabı Komer'in arabasını yakanları, Dolmabahçe'de 6. Filonun erlerini denize dökenleri, boykotlarda, grevlerde, fabrika ve toprak işgallerinde işçi ve köylülerle omuz omuza döğüşenleri ve hele hele bu kavgalarda şehit düşen yigit devrimcilerimizi hiç kastetmiyoruz. Onlar hepimizindir, tüm devrimcilerindir. Ve hiçbir gruba ve zümreye mal edilemezler. Gerçekten bu şehitlerimiz için de farklı eğilimlerde devrimciler bulunduğuna için de bu böyledir. Bağımsızlık ve demokrasi savaşında, hepimizin kavgasında şehit düştükleri için de bu böyledir. Her hangi bir anda, her hangi birimizin başına aynı şey gelebilir. Ve bu kardeşlerimizin adının, kendi aramızda ki tartışmalarda, şu veya bu grup yararına sempati toplamak için taktik nedenlerle kullanmasını son derece yakışsız buluyoruz.

b - Sağ sapmadan bahsettiğimiz zaman;

28 Nisan mitinginde ön safta döğüşen, Tuslog olaylarında en önde yürüyen, Akhisar, Ödemiş köylü mitinglerinde köylü - gençlik dayanışmasını gerçekleştirerek Komünizmle Mücadele Derneklerinin ücretli uşaklarını önüne katıp kovalayan, Demir - Döküm direnişini bütün gücü ile destekleyen, işçi ve köylülerle devrimci bağlar kurmak üzere 50.000 tirajlı (İşçi Köylü) Gazetesini çıkaran, FKF içindeki devrimci mücadelenin kazanılmasında ve yine TİP içindeki proleter devrimcilerin mücadelesinde büyük katkıları olan ve nihayet "Aydınlık" Dergisini bugüne kadar çıkarak devrimci kavgamıza kuvvet kazandıran arkadaşlarımızın çizgisini kastetmiyoruz. Bize göre "Aydınlık" yayınları bütünüyle, genel olarak, "Türk Solu" ile aynı doğrultuda, pa-

raleldir ve doğru çizgidedir. Şüphesiz, "Aydınlık'ta" yayınlanan yazıların her kelimesine katıldığımızı söylemiyoruz. Bizim de bazı yazılarda hatalı bulduğumuz, katılmadığımız yanlar var. Bundan doğal ne var? Mutlaka "Türk Solu"nda da böyle hatalı yazılar çıkmıştır. Çünkü hiç birimiz yanılmaz dehşetli ve olumsuzdur. Bu bakımdan ille de "Aydınlık'ta" yayınlanan yazılarda bir sağ sapmanın mevcut olup olmadığı araştırılmak isteniyorsa, bu çalışmaların "Türk Solu"nda aynı konularda evvelce yayınlanmış yazılarla birlikte, bir eleştiri özetleştirilmesi içinde yapılmasının çok daha objektif, doğru ve faydalı sonuçlar verecek bir davranış olacağı kanısındayız.

4- TÜRK SOLU'nun bundan sonraki tutumu üzerine

Başlamış olan tartışmaların olumlu, faydalı, hiç değilse zararsız bir yöne sevk edilebilmesi için "Türk Solu" kendi payına düşeni yapmaya çalışacaktır. Bir kere daha belirtmek isteriz ki bu konuda dergimizin görüşleri "Türk Solu" imzalı yazılarla açıklanacaktır.

Bunun dışında, bizim görüşümüzde olsun veya olmasın, tartışmaları olumlu yönde etkileyeceğine inandığımız yazıları da yazarının kendi imzasıyla yayınlayacağız. "OLUMLU YÖNDE ETKİLETMEK", için kullanacağımız kriterler şunlardır: a - Yazı, birlik arzusundan hareket etmeli ve niteliği ile aynı amaca hizmet etmelidir.

b - Teorik tartışmalar bir zihin idmanı niteliğinden sıyrılarak, devrimci pratiğimizde somut faydalar sağlamalıdır. Teorik ancak devrimci pratiğe rehberlik ettiği ölçüde devrimci olur. Teorik tartışmalar eylem için deki militanların kafasını karıştırmamalı, tam tersine açıklık getirmelidir.

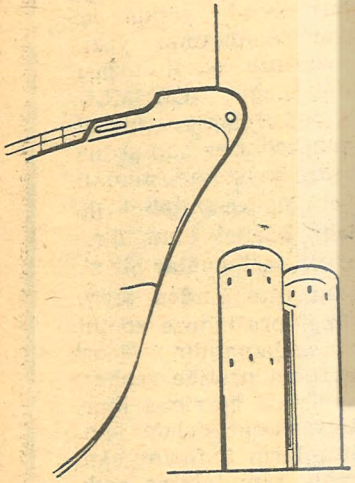
Bütün devrimcileri, içinde bulunduğumuz koşulların omuzlarımızı yüklediği sorumluluk üzerinde, bir kez daha düşünmeye çağırırız.

Kurucular ve Yazı Kurulu çoğunluğu:

Mehmet Altun, Fadıl Barkan, İlhan Berktaş, Bora Gözen, Kumru Gözügeçgel, Faruk Haksal, Ezel İnanç, Kemal İşler, İbrahim Kaypakkaya, Naci Ormanlar, Sevinç Özgüner, Vecdi Özgüner, Nail Satlıgan, Halim Spatar, Sabetay Varol.

Ortak Pazar: Türkiye kapana giriyor!

Uluslararası ticarete hangi ülkenin ne kâr ettiği konusu 1950'lerde yeniden araştırma konusu olmuştur. Bu konuda önemli bir araştırma yapan Güney Amerika'lı Raul Prebisch'in bulgularına göre, İngiltere'nin ödemeler dengesi örnek alınrsa, uluslararası ticarete 1880 — 1950 arasında çok belirgin bir oluşum vardır. İngiltere'nin bu zaman zarfında çoğunlukla sömürgeleriyle yaptığı ticarete, kendi sattığı malların fiyatı nisbeten artmış, satın aldığı malların fiyatları bir düşme trendi göstermiştir. İngiltere'nin ihrac ettiği mallar endüstri malları, ithal ettiği mallar ise çoğunlukla ham maddedir. Bu araştırmadan şu genelleme yapılmıştır; 1880 — 1950 arası dünya ticaretinde endüstri mallarının fiyatı artmış hammadde fiyatları düşmüştür. Endüstri mallarını satanlar batının kalkınmış piyasa ekonomileridir. Bu malların bir kısmını sömürgelerine satıp, karşılığında ham madde satın alıyorlardı. Demek oluyor ki ham madde üreten ülkelerin (ki bunları çoğu eski sömürgelerdir), ihracatlarının alış gücü giderek azalmaktadır.

Bu akademik araştırmaların ertesinde Birleşmiş Milletlerde geri kalmış ülkelerin ticaret ilişkilerini incelemek için bir komisyon kurulmuştur. (B.M.T.G.K) UNCTAD, Komisyonun başkanı Raul Prebisch'tir. Komisyon 1964 te ilk genel toplantısını yapmış ve genel olarak emperyalizmin sömürü oranını düşürecek tedbirler istemiştir. Bu tedbirler: 1) Geri kalmış ülkelerin kendi aralarında birlik kurmalarını, 2) Emperyalistlerin (özellikle Avrupa ve ABD'nin) geri kalmış ülkelerin hammadde-sinden gümrük almamalarını ve bu ülkelerin sanayi mamüllerinin

satılmasına kolaylık göstermelerini; 3) geri kalmış ülkelere dış yardımın artırılmasını, sağlık vermiştir. Emperyalist devletler, bu prensiplerin çoğuna ya «hayır» demiş, ya da çekimser kalmıştır. Lider olarak ABD'nin bu husustaki tutumu çok ibret vericidir. ABD, genel çizgisiyle emperyalizme karşı çıkan aşağıdaki genel prensiplere «hayır» demiştir.

- 1) Ulusların egemenlikte eşitliği
- 2) Sosyo—Ekonomik sistemler arasında fark gösterilmesi
- 3) Tabii kaynakların kullanımında özgürlük
- 4) Ekonomik büyümenin hızlandırılması ve ülkeler arası gelir farklılığının azaltılması.
- 5) Ekonomik sistemleri ne olursa olsun, ülkelerin ihracatının artması
- 6) Hammadde fiyatlarının korunması ve geri kalmış ülkelerin endüstri mamüllerinin kalkınmış ülkelerin iç pazarlarına girmesinin kolaylaştırılması.
- 7) Karşılıksız iktisadi tavizler, politik ve askeri ön şartlar koşmadan dış yardıma arttırılması,
- 8) Silahsızlanma programından doğacak kaynak tasarruflarının kalkınmada kullanılması.
- 9) Sömürgecilğe tam olarak son verilmesi.

Böylesine bir tutum içinde olan batıyla pazarlığa girmek çok zor olacaktı. Nitekim 1964 UNCTAD konferansının tekliflerinin hiçbiri uygulanmadı dence yeridir.

Bu olumsuz gelişmeye rağmen UNCTAD 1968 de Yeni Delhi de tekrar toplanmıştır. Bu toplantıda 77 aza gelişmiş ülke güçbirliği yapıp taleplerini daha güçlü bir şekilde ortaya koydular. Türkiye bu 77 lik guruba katılmadı, ve oylamalarda çoğunlukla kalkınmış ülkelerin gurubundan yana oy verdi. Türkiye gibi geri kalmış bir ülkenin bu şekilde oy kullanması açıkça Amerikan baskısı altında olmuştur 77 lerin en önemli taleplerinden biri kalkınmış ülkelerin endüstri mamüllerinin kalkınmış ülkeler piyasalarına girmesinin sağlanmasıydı. Birçok yönden kalkınmayla endüstrileşmenin özdeştiği ne inanan 77 ler bu taleplerinde çok ısrar ettiler. Konferanstan bir sonuç alınmadı. Ancak geri kalmış ülkelerin güçbirliği kuvvet

lendi. Bu kuvvetlenmenin sonucu, özellikle Amerika bir süre sonra küçük tavizler vermeye başladı. Örneğin geri kalmış ülkelere gelecekte bazı ham maddelerin gümrükleri azaltıldı, bu ülkelere tanımlan ithalat kontenjanları genişletildi.

Önemle belirtmek gerekir ki Amerika bu tavizleri çoğunlukla eski Batı sömürgesi olan 77 lerin etkisi altında vermiştir. Tavizler, «geri kalmışların kalkınmasına yardım için» verilmiştir. Tavizler verilirken Türkiye de bu geri kalmış ülkeler arasında sayılmıştır. Bu tavizler vasıtasıyla özellikle Türk tütün, fındık, üzüm ve incir, indirilmiş Amerikan gümrük vergilerinden yararlanmaktadır.

1969 Aralık ayında Türkiye'nin Ortak Pazara 5 yıllık hazırlık dönemi sona erdi. Bugünlerde Ortak Pazar ülkeleriyle Türkiye arasında geçiş dönemine girmenin şartları tartışılmaktadır. Yapılan tekliflere göre Türkiye geçiş dönemine girerse Avrupa Ekonomik Topluluğu tekstil hariç bütün diğer Türk endüstri mallarına olan gümrüklerini sifira indirecektir. Aynı şeyi yapmak için Türkiye'ye 22 yıllık bir zaman verilmiştir. Bu zaman içinde Türkiye gümrük vergilerini dış dünyaya karşı AET nin aynı olacak şekilde yeniden düzenliyecektir.

20 Ocak 1969 tarihli bir habere göre böylesi bir hazırlığa girişen Türkiye'yi ABD artık bir geri kalmış ülke olarak saymayacağını ve bundan dolayı daha önce tanıdığı gümrük indirimlerini geri almak zorunda olduğunu bildirmiştir. Bu kararın en önemli etken ABD Ortak Pazar ilişkilidir. ABD birçok ortak pazar malına gümrük koymaktadır. Geçiş dönemine giren

Türkiye Ortak Pazar mallarının bir kısmına olan gümrüğünü sifira indirecektir. ABD Türkiye'ye indirimli gümrük tatbik etmeye devam ederse, bu Avrupa malları Türkiye yoluyla ABD'ye indirimli bir muameleyle girme yolunu bulmuş olacaktı. ABD nin de son kararı bu durumu önlemek için alınmış olabilir.

İkinci olarak şu nokta belirtilmelidir: Şüphesiz ki Amerika Türkiye'nin milli bir yol izlemesindenense, Ortak Pazara girmesini tercih eder. Ancak ABD ile ortak pazar arasında da, bütün emperyalist ülkeler arasında olduğu gibi, bir çıkar çatışması vardır. Bugün Türkiye endüstrisine ve ithalatına ABD hakimdir. Türkiye'nin ortak pazara girmesi demek, bu hakimiyetin Avrupa ülkelerine geçmesi demektir. Örneğin geçiş dönemi tamamlandıktan sonra Türkiye ortak pazardan gelecek mallardan hiçbir gümrük almayacak, oysa ABD ve diğer ülkelere gelecek mallar gümrüğe tabi tutulacaktır. Bu da ABD nin açıkça Türkiye pazarında dezavantajlı bir duruma geçmesi demektir.

1968 Yeni Delhi UNCTAD toplantısında Türkiye delegasyonu gerçek milli Türk çıkarlarını savunmamıştır. Kendilerini ilerici bir geri kalmış ülkeler topluluğuna katarak emperyalizmle savaşmak, tansa, emperyalizm saflarında yer almışlardır. Ortak Pazara girme çabaları bu aynı tutumun devamıdır. Millîci bir dış siyaset politikası gitmeyen bir iktidar muhakak ki onun bunun oyuna girecek, AP iktidarı gibi Amerikan emperyalizminin emrinde çalışacak ve bu nedenden dolayı kendi dışındaki çıkar çatışmalarının da sarsıntısını duyacaktır.

Bilim ve Sosyalizm yayınları

Sunar

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ

BİRLEŞİNİZ!

İsteme adresi: bilim ve Sosyalizm Yayınları

Sümer Sok. 10/B Yenışehir ANKARA

Şehir hatları grevinin sonuçları

16 Ocak - Salı günü saat 6 da başlayan şehir hatları grevi, 39 saatlik bir uygulamadan sonra, 17 Ocak çarşamba gecesi saat 21.30 da sona ermiştir. Ulaştırma Bakanı Nahit Menteseoğlu, Denizcilik Bankası Genel Müdür vekili Celâl Erol, Müşavir avukat Vasfi Yalçın, Türk Deniz Taşıt İş Sendikası Genel Başkanı Bahri Kunt, Genel sekreter Yusuf Dede, hukuk danışmanı Tacettin Öngen, ve daha sonra Çalışma Bakanı Seyfi Öztürk ve İçişleri Bakanı Haldun Menteseoğlu'nun katıldığı bir toplantıda üzerinde anlaşmaya varılan metin, kaptanlar, iskele personeli ve gemi adamlarıyla ilgili olarak ufak tefek tavizler taşımakta, ve grev, bir "danışıklı döğüş" izlenimi uyandırmaktadır. Böyle olmakla birlikte, grevin bir faydası da olmuştur ki, o da şudur: grev gemi adamları ve iskele personeline, pek önemli olmasa da bir mücadele tecrübesi kazandırmıştır ve onların danışıklı olmayan yeni döğüşlere hazırlanmasında katkıda bulunmuştur.

Gemi adamları ve iskele personeli, bundan böyle girişilecekleri bir direnişte, mücadelelerinin haklılığını halka anlatma, ve onların öfkelerini değil, desteğini kazanma uyanıklığını da göstermelidirler.

Konya Savcı

Yardımcısı Mücadele

Birliğinin kapatılmasını istedi

Konya savcı yardımcısı Doğan Öz, Mücadele Birliği ile ilgili duruşmada, son iddianamesini okuyarak, «Mücadele Birliğinin... gizli olarak «Müslüman Kardeşler» gibi bir teşkilat kurduğunu, bu dernek mensuplarının, kendilerine Pakistan İslam partisi ikinci başkanı «Ebul-Âlâ Mevlûdi» ile maslup «Müslüman kardeşler» lideri «Seyid Kutup»u lider olarak kabul ettiklerini», belirtmiş ayrıca, Konya'daki 23 Temmuz 1968 tarihli irtica olaylarında mücadele Birliği Başkanı Mevlüt Faruk İslamoğlu'nun, olayların tertip-

çileri arasında bulunduğunu ve beş ay hapis ve para cezası yediğini ve yine derneğin kurucularından ve İstanbul şubesi haysiyet divanı üyelerinden Yavuz Aslan Argun'un, Mehmet Büyük Sevinç'in öldürülmesinden sanık olduğunu ifade ederek; «Mücadele Birliği'nin, başka illerde bulunan kurullarıyla birlikte feshi, mallarının muhafazaya alınması», talebinde bulunmuştur.

Böylece yurtsever ve devrimci savcılarımızdan Doğan Öz, A.B.D. emperyalizminin ARAMCO kanalıyla beslediği Mücadele Birliğinin masesini indirerek gerçek yüzünü Türkiye halkına bir kere daha göstermiş bulunmaktadır.

Gazi Eğitim Enstitüsünde seçimleri devrimciler aldı

Genel Kurul çalışmaları sonunda aşağıda sunduğumuz bildiri genel kurulca kabul edilirken, seçim kurulu, haysiyet divanı ve denetim kurullarını DEVRİMCİLER olarak listeye giren proleter devrimcileri ezici bir çoğunlukla kazandılar. Faşistler aday göstermeyip salonu terkederken sosyal demokratlar aday çıkarmayacaklarını bildirerek «DEVİRİMCİLER»i desteklediler.

Gazi Eğitim Enstitüsü Genel Kurul kararı şöyledir:

«Gazi Eğitim Enstitüsü Genel Kurulu olarak biz, bütün gücümüzle, Türkiye Halkının ve onun gözbebeği devrimci gençliğin, Amerikan emperyalistlerine ve yerli işbirlikçilerine karşı yürüttüğü milli bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin, yanındayız.

Gazililerin devrimci mücadelesi, halkımızın milli demokratik mücadelesinin ayrılmaz bir parçasıdır.

İşçiler fabrikaları, köylüler ağa topraklarını, işgal ederken, demokratik hakları için mücadele eden öğretmenler boykot yaparken, yarımın öğretmeni Gazi'liler olarak biz, elbette ezilen ve sömürülen halkımızın yanında olduk ve her zaman olacağız.

Elbette bir değil on Battal, bin Vedat, onbin Taylan öldürülse bile devrimci mücadelemiz durmayacak, ergeç zafere ulaşacaktır. Çünkü devrimin kanunu mevcut kanunların üzerindedir; bizleri öldürmedikçe, kafalarımız-

daki cereyanı boğmadıkça başlağımız devrim bir an bile durmayacaktır.»

Devrimci gençliğin yükselttiği millî kurtuluş bayrağı, giderek halkımız tarafından daha şanlı dalgalandırılacak; Amerikan emperyalistleri ve uşakları ergeç kahredilecektir. Çünkü gerileyen ve bugün çürüten emperyalistler ve

gericilerdir; durmadan gelişen ve güçlenen ezilen ve sömürülen halkların devrimci mücadelesidir.» Çünkü Bütün emperyalistler ve gericiler kartondan kaplandılar. uzun vadede güçlü olan yalnız halklardır.»

Korksun Amerikan emperyalistleri!

Korksun işbirlikçileri!

Tütün meselesi

Aydın Cumalı

Tütün ihracatımız öngörülen ihraç seviyesinde gerçekleşemediği için 1969 - 1970 Tütün Ekiçi Piyasasına Tekel İdaresininin 140 milyon Tüccarın 20 Milyon Kg. işlenmiş tütün stoku ile girmesi sonucunu doğurmuştur.

Uluslararası sermayenin zorlamalarına rağmen devalüasyona gitmeyen iktidarı bu tröstler tam bir çıkmaza sokmuştur. İşlenmiş tütün alımlarında nazlı davranarak açılacak Tütün Ekiçi Piyasasına alıcıları büyük bir stok ile sokma durumuna getirmişlerdir.

Tekel İdaresi mali imkânları depolama, işletme kapasitesi ile Ege Tütün piyasasından en iyimser tahminlerle rekoltenin % 50 sini mübayaaya edebilir. Tekel İdaresinin imkânlarını bizden iyi değerlendiren Uluslararası Tütün tröstlerinin bu zaafıtan azami çıkar sağlama yoluna gidecekleri gayet tabiidir. İşbirlikçi Furnüsör, prefinansman ile destekledikleri tütün tüccarlarını piyasasının açılışında alımlara iştirak ettirmeyecekler, destekten yoksun, morali bozulmuş üreticinin tütünü ispanak fiyatına vermesini bekliyeceklerdir. İç piyasadaki ucuz maliyet işlenmiş tütünün dış piyasalarda ki fiyatını da etkileyecektir. 1970 Eylülünde döviz sıkıntısından bunalacak olan Hükümet işlenmiş tütün ihracında taban fiyat tespit edemeyeceğinden tütün ihracatı tröstlerin 1.10 dolar civarındaki fiyat teklifi ile gerçekleşecektir. Devalüasyona gitmeyen Hükümet ihraç fiyatında bir yıl için de %25 in-

dirim yapılmasına karşı koymayacak dolayısıyla tütün üreticisinin perişan olmasına sebebiyet verecektir. Uluslararası tütün tröstlerinin işbirlikçi ihracatçı ile tezgahladıkları tütün perde arkası oyunlarından birisi de budur.

Uluslararası Tütün tröstlerinin işbirlikçi ihracatçı ile sahneye koydukları bu oyunun içinde, çocuğu ile tarladan çıkmayan, günün 18 saatinde çalışana genede bankaya, kooperatife, tefeciye, bakkala, kahveye, fırına vs. borç içinde yaşayan tütün üreticisinin dramı yatmaktadır.

Tütün üreticisi yeterli kadar örgütlü ve bilinçli değildir. Maddi hayat şartları sanayi dünyadaki işçilerle kıyaslanmayacak kadar kötüdür. Emekliliği, sağlık sigortası ve zamları yoktur. 27 Mayıs'tan sonra da bu kütleye bir garanti sağlanamamıştır.

1961, 1965, 1969 seçimlerinde AP bu kütlenin büyük çoğunluğunun oylarını aldığı halde DP devrimin özlemine çeken üretici AP den umduğunu bulamamıştır. Zaten yapısı bakımından AP nin yabancı sermayenin çıkarları ile çelişerek üreticiden yana bir yol izlemesi beklenemezdi.

Şimdi devrimcilere bir görev düşüyor. AP den umidini yitirmiş, maddi hayat şartları bozulmuş üreticiyi perde arkası oyunun bu oyunlarını anlatarak siyasi bilince kavuşturmalıdır. Üreticinin bu kara günlerinde yanında olalım.

Tütün mücadelesi başladı

Ege tütün piyasası açılmış ve tütün ekicileri alın terlerinin ispanak fiyatına gideceğini bir kez daha anlamışlardır.

Baş fiyatının 13 lira 25 kuruş olması geçen yıldan bu yıla herhangi bir artışın söz konusu olmayışı ekicileri hiddetlendirmiştir.

Tütün ekicileri 76 alım bölgesinde tütünlerinin yok pahasına gideceğini acı acı anlatırken, Bakan Birinciöglü, tütün ihracatçılarıyla Efes otelinde bu yılki vurgunu peşinen kutlamıştır.

Piyasanın açılışından önce İstanbul, Ankara ve İzmirden Akhisar'a giden öğrenciler köylere dağılmışlar ve tütün ekicilerini ortak mücadeleye çağırma çalışmalarına başlamışlardır.

Geçen yılki tütün mitingi sonucunda uyanık tütün ekicileri tarafından kurulan Türkiye Tütün Ekicileri Sendikası 28 Ocak çarşamba günü bir miting yapacağını açıklamıştır.

Bu arada Akhisar'a gelen gençler burada polis tarafından karşılanmış ve kaldıkları otellere baskınlar yapılarak bir kısmını nezaret altına alınmışlardır. Çok sayıda sivil polisin Akhisar'a gelmesi iktidarın tütün üreticilerinin tepkilerini zora başvurak önlemek istediğinin kanıtıdır.

Ancak tütün üreticilerinin demokratik mücadelelerine desteklemeye ve bu mücadeleyi doğru devrimci boyutlara ulaştırmağa kararlı olan gençler iktidarın zor tetbirleriyle yıldırılamazlar.

Tütün üreticilerinin geçen yılki direniş sayesinde de daha bilinç-

li ve kararlı oldukları izlenmektedir. Bir tütün üreticisi ile bakan Birinciöglü arasında geçen konuşma da buna işaret etmektedir. Bakanın yolunu kesen üretici «Köylüyü tüccarın elinden kurtarın» diye bağırması daha sonra «Tekel, sabahleyin 7 lira verdiği tütüne öğleden sonra 5 lira veriyor. Tüccar da ekiciyi yutmak için bekliyor», demiştir. Bakanın cevabı ise: «Tüccar ekicinin malına göz dikmez», olmuştur.

Bakanın aracı tütün tüccarının yanında, ekicinin ise karşısında olduğu açıktır. Piyasa boyunca edilecek üreticinin tamamen yanındayız. Tütünün tam karşılığını vereceğime inanıyorum, lâfları sadece demagoji den ibarettir.

Bu yılki tütün piyasasının ilginç yönlerinden biri de piyasaya polislerin dışında Amerikalıların da aşırı ilgi duymalarıdır. Kordiplomatik plakalı bir özel

araba ile Cuma ovası, Değirmendere ve Gavurköyde ekicilerle konuşan fotoğraf çeken Amerikalı diplomatlar herhalde «Diplomatik münasebetlerde» bulunmuş değillerdir.

Amerikalıların tütün piyasasına gösterdikleri ilgi ihracat yoluyla kapatacakları mallarla ilgilenmenin dışında, Türkiye'deki sosyal gelişmeye gösterdikleri ilgiyle de açıklanabilir.

Bilinçlenmenin ve demokratik mücadelenin geliştiği yerler-

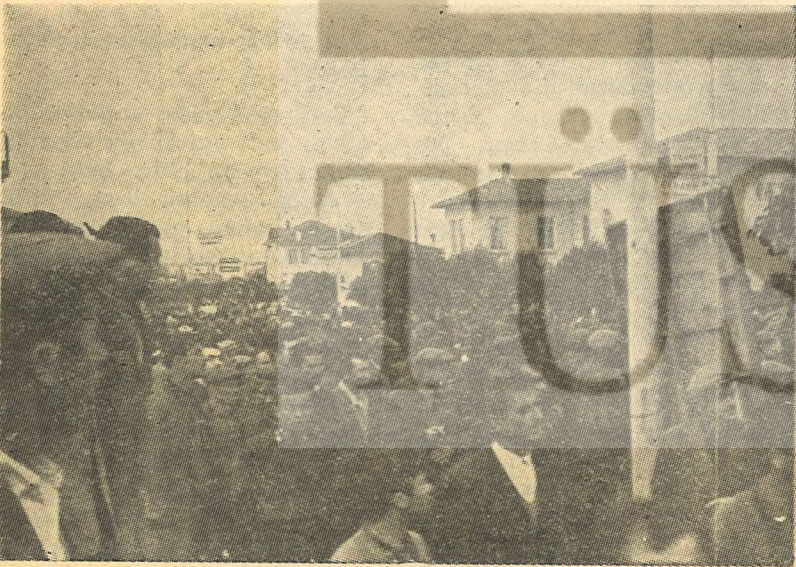
Geçen yılki Akhisar mitingi ve hazırlıkları

de Amerikalıların boy göstermesi, bu «dostlarımızın da gittikçe birşeylerden endişelenmekte olduğunu ifade eder. Onlara bu endişeleri veren, gelişen devrimci mücadelemizdir.

Tütün ekicilerinin demokratik mücadelesini destekleyelim. Onların örgütlenmesine yardımcı olalım.

Yaşasın halkımızın milli demokratik mücadelesi

Kahrolsun Emperyalistler ve işbirlikçileri.

Mitinge 5000 köylü katılmıştı

Rıza Kuas kampanya açtı

Lâstik-İş Sendikası Genel Başkanı Rıza Kuas, işyerinden çıkarılan üzerleri aranan işçileri uyararak ve üzerlerini aratmamak için direnmeye çağırarak üzere bir bildiri yayınlamıştır. Bildiri TDGF'ye bağlı gençler tarafından fabrikalara dağıtılmaktadır. Bildiride, işçilere demokratik mücadelelerinde devrimci sendikaların ve gençlik kuruluşlarının yanlarında olacağı bildirilmektedir. Bildiri şöyledir:

İşçi arkadaş,

İnsanlık onuruna, yani Anayasa'ya aykırı hareketlere engel ol. Fabrikaya giriş ve çıkışlarda üstünüzü aratmak isteyen işverenlere üstünü aratma!

Dünya'nın hiçbir yerinde işçilerin üstleri aranmaz. Bu kölelik devrinden kalma bir usuldür. Memurun, öğretmenin, subayın, öğrencinin, işverenlerin üstü aranmaz. Yalnız biz işçilerin üstü aranıyor. Demek ki bizi kendilerinden ayırıyorlar. Çoluk çocuk sahibi, temiz Türk işçisinin üstü bir hırsız gibi aranmaz. İşçi hırsız değildir. İşçi emeği çalınan Türk vatandaşdır.

Hızı küstah işveren ve işveren vekillerinin, işçileri odalarına sokup, üstlerini arıyoruz diye, çırıl çıplak soydukları bile görülmüş, tür ve duyulmuştur. Bundan sonra, bu tip küstah işveren vekillerine veya üstünüzü arayanlara gereken cevabı sen vereceksin.

Görüldüğü gibi işverenlerin, işçilerin üstlerini araması, işletmecilik ile ilgisi olmayan; tamamen şeyi horlamak, ezmek, ikinci sınıf bir vatandaş olarak kalması maksadını gütmektedir. Biz, işçiler, işte bu korkunç, haysiyet kırıcı, insanca olmayan davranışa dur diyeceğiz.

Bu usulü kaldıracağız.

Anayasamızın 15 inci maddesi diyor ki:

„Kanunun gösterdiği hallerde, usulüne göre verilmiş hâkim kararı olmadıkça, kamu düzeninin gerektirdiği hallerde de, kanunla yetkili bulunan merciin emri bulunmadıkça, kimsenin üstü, özel kâğıtları ve eşyası aranmaz.“

Kardeşlerim! Mahkeme kararı olmadan senin üstünü arayanlar ve aratanlar suç işliyor demektir. Nitekim, T.C.K. 179. maddesi diyor ki:

„Bir kimse diğer kimseyi gayrimeşrû surette şahsî hürriyetinden mahrum ederse, beş seneye kadar hapis ve elli liraya kadar ağır ceza-i nakdiye mahkûm olur.“

İşte işçi kardeşlerim, onların suç işlemelerine fırsat ve imkân vermiyeceksin.

Kardeşlerim! Kimse senin üstünü zorla arayamaz. Anayasaya aykırı olan bu usulü Yargıtay da yasakladı. İşte Yargıtay kararı: Yargıtay 9 uncu Hukuk Dairesi Sayı Esas: 6288, Karar: 5775.

Bu Yargıtay kararına dayanarak Royal işçileri üstlerini aratmadılar. İşveren polis, jandarma çağırıldı. Gene birşey yapamadı.

Royal işçileri bu kanuni hakları uğruna topluca direndiler ve kazandılar.

Şimdi hiç kimse yürekli Royal işçilerinin üstlerini arayamıyor.

Sen de üstünü aratmayacaksın. Kapı bekçilerinin ellerini yana kana değdirtmeyeceksin. (Yalnızca paketlerinize bakabilirler.)

İşçi kardeşim; üstünüzü aramaya kalkarlarsa, dinlemeden, çıkış kapısından topluca geçeceksiniz. Mahkeme kararı olmadan ne olursa olsun üstünü aratmayacaksınız. Zorla bir arkadaşınızın üstünü aramaya kalkarlarsa; topluca engel olacaksınız.

Çünkü, Ceza Kanununun 183 üncü maddesi der ki: „Kanunda yazılı hallerin haricinde bir kimşenin üzerini aramak için emir

veren, yahut bizzat arayan memur, altı aya kadar hapis olunur.“ Çünkü, bu bir meşhut suç olmaktadır. Meşhut suç herkes ve her türlü önleyebilir.

İşveren veya vekili, veya beçisi, zorla aramaya kalkarsa: „Ben Sendikamdan emir aldım, üstümü aratmam“ diyeceksin.

Bir arkadaşımızın üstü aranmış olursa; derhal 21 28 95 numara, Lâstik-İş'e telefon edeceksin. Derhal üç kişi biraraya gelip zabıt tutacaksınız. Derhal karakola gidip şikâyet edeceksiniz.

Dikkat!

Senin hakkını savunacağız diye seni satanlar olacaktır.

Fakat senin insanca yaşama kavganın yanında olan devrimci sendika ve gençlik kuruluşları olduğunu unutma, yalnız değilsin.

Üstünü aratma!

Mürted'de çığnayan

millî onurumuzdur!

Amerika'ya direkt olarak bağlı Mürted Hava Üssünde, şımarık Amerikan askerlerinin Türk Ordusunun mensubu, bir assubay ve

bir üstegmene silâh çekmesi ve hakaret etmesi, devrimci çevrelerde, ordu arasında ve kamu o-yunda tepkiler uyandırdı.

Amerikalıların koyduğu kanunlara göre, Türk subaylarının girmesi yasak ve nükleer silâhlar taşıyan uçakların üslendiği bölgede evvelden beri Türk subayları ile Amerikalılar arasında çelişmeler olduğu, özel olarak araştırma yapan İlhami Soysal tarafından açıklandı. Amerikalılarla sık sık çatışan Mürted Üssü'nün eski komutanı Tuğgeneral Gündoğan'ın bir müddet sonra emekliye ayrılmış olması da hatırlandı ve Türk Ordusunda Amerikalılarla çatışan yurtsever unsurların iktidar tarafından nasıl tasfiye edilmeye çalışıldığı bir kere daha anlaşılmuş oldu.

Son olayda da:

a) Türkiye'de Amerikalıların elinde teknik nükleer silâhlar adı altında nükleer silâhların bulunduğu,

b) Bu yüzden ülkemizin büyük bir nükleer tehlike ile karşı karşıya olduğu,

c) Türk Ordusunun içinde Amerikalıların her dediğine „evet efendim,“ demiyen unsurların git-tikçe çoğalmakta olduğu anlaşıl-mıştır.

AYDINLIK

Proleter devrimci hareketimizin çizgisi açıktır

Mihri Belli — İlkelerde birlik şarttır. ■ Mahir Çayan — Sağ sapma, devrimci pratik ve teori ■ Seyhan Erdoğan — TIP Çankaya kongresi ve oportünizmin can çekişmesi.

PROLETER DEVRİMCI

AYDINLIK
sosyalist dergi

Sayı : 1 - 15

Korkut Boratav: Tarımda Üretim İlişkileri Üzerine

* Mao Zedung, Halk İçin Çalış * Hikmet Kıvılcımlı, Ho «Amca»nın Düşündürdüklerinden * Doğu Perinçek, «İki Taktik» Üzerine

Adres: Adakale Sokak 28/1 Yenışehir—Ankara

Basıldığı yer: Haşmet Matbaası Baskı tarihi: 29.1.1970

TÜRK SOLU.7

7 Kasım akşamı Smolny'de açılan Sovyetler İkinci Kongresin de bütün iktidarın Soveytlere geçtiği ilân olundu. Lenin buoturum da savaş halindeki bütün ülkelerin halklarına ve hükümetlerine hitap ederek barış çağrısında bulundu. Kabul edilen karar suretinde, emperyalist savaş, insanlığı karşı en büyük suç olarak nitelenmekleeydi. Bu barış kararname si büyük tarihsel önem taşımaktadır.

Bundan sonra Lenin'in okuduğu toprak kararnamesidir. Lenin, Ekim ayaklanması sırasında iki gecedir, ayaklanmayı yönettiği için gözünü yummamış, bitkin hal de iken, ertesi günü açılacak II. Sovyet Kongresine bu kararnameyi yazıp hazırlamıştır.

Bu kararnamede toprak ağalarının mülkleri bedelsiz olarak ve tamamen alınarak, onu işlemekte olan halka devredilmekleeydi. Toprak üzerindeki özel mülkiyet, halk mülkiyeti ile yerini değiştiriyordu. Kongre, bu kararnameyi de çoğun alışırlar arasında kabul etti.

Aynı kongrede halk komiserleri sovyeti ve bunun başkanlığına da Lenin seçildi. Bu şekilde tarihte ilk defa olarak halkın seçtiği delegeler, işçi ve köylü hükümetini kurmuş oldular.

Bu arada Lenin'in halk komiserliklerinde çalışıp da işlerin iyi gitmediğini görerek fabrikalarına geri dönmek üzere istifa etmek isteyen işçilere söylediği sözler büyük önem taşıır: «Ben şimdiye kadar hiç devlet yönetmemiştim. Oysa Parti ile halk bu işi görev olarak verdiler bana. Onların bu güvenini boşa çıkarmamam gerekir. Size de aynısını yapmayı salık veririm.»

Bu sıralarda hükümetin o hummalı çalışması sırasında, bu çalışmanın merkezinde bulunan Lenin'i işçiler, askerler, bahriyeliler ve köylüler görmeye geliyor, Lenin'de bunların hiçbirisini geri çevirmiyor, onları ilgiyle dinliyor, onlara yol gösterirken onlardan da çok şeyler öğreniyordu.

Bu sıralarda gene onun planlaması ile ilk proletarya organı olan Halk Ekonomisi Yüksek Soveyeti, ve ayrıca milliyetlerin işine bakan Narkomnats adlı bir halk komiserliği ve karşı devrimcilerin suikastlarına karşı Bütün Rusya Olağanüstü Komiserliği kuruldu. Lenin'in bu dönemde hazırlamış olduğu «Emekçilerin ve Sömürü-

len Halkın Hakları», deklarasyonu Birinci Sovyet Anayasasının temelini teşkil etti ve Rusya'nın bir işçi, köylü ve asker cumhuriyeti olduğunu ilân etti, tüm Rusya halklarının eşitliği belirtildi.

Lenin devam eden savaş karşısında Almanya ile barış yapmak gerektiği sonucuna vardı. Almanların ağır koşullarına rağmen barış yapıldı. Lenin, proletarya devriminin kazandırdıklarını koruyabilmek, işçileri ve köylüleri emperyalist savaştan kurtarmak için bir barış soluğu almak gerektiği kanısındaydı. Halk ekonomisinin yeniden kurulması yeni bir işçiköylü ordusunun kurulması gerekiyordu.

Lenin, Trotsky'nin dahil olduğu soldan ve sağdan bir sürü muhaliflere rağmen, bunu azimle uyguladı. Emekçilerin dünya çapında kurtuluş hareketlerini desteklemek için en iyi yolun işçi ve köylülerin sovyet iktidarını pekiştirme olduğu kanısında idi. Bir ara barış görüşmelerinin kesilmesi ve Sovyet anavatanının Alman istilası ile karşılaşması tehlikesi belirdi. Leninin çağrısı üzerine Sosyalist anavatani savunmak için onbinlerce işçi ve köylü gönüllü olarak koştu.

Bu sıralarda Lenin'in barışa karşı olanlara karşı Pravda'da yazdığı makaleler bu konularda işçilerin ve genellikle halkın bu konuda aydınlanması için büyük önem taşımaktaydı. Bunlara örnek «Devrimci Kısve Hakkında», «Üyüz illeti Hakkında», «Barış ya da Savaş», «Talihsiz Dünya», «Ağır, Oysa Gerekli Ders», tir.

6 Mart 1918 de Petrograd'ta 6. Parti Kongresi açıldı. Bu kongre. Ekim Devriminden sonra yapılan ilk kongredir. Kongre Lenin'in Savaş ve Barış karar suretini kabul ederken Rusya ile Almanya arasında barış yapılması gerektiğine karar verdi. Bu kongrede Leninin önerisi üzerine, partinin adı Sovyetler Birliği Komünist Partisi (Bolşevik) oldu.

Gene aynı kongrede, 1903 yılında kabul edilip de uygulanmış ve tarihi görevini yerine getirmiş bulunan — Çarlığın yıkılması, kapitalist iktidarına son verilmesi ve işçilerin, köylülerin iktidarının kurulmasına ilişkin program — uygulanmıştı. Sosyalizmin kurulmasına ilişkin yeni bir program hazırlanması Lenin'in başkanlığında

özel bir komisyonun çalışmasıyla gerçekleşti.

11 Mart 1918 de başkent Moskova'ya taşındı. Bundan sonraki dönem, Lenin'in başkanlığında gerek sol sosyalist Devrimcilerin gerekse Menşeviklerin karşı durmalarına rağmen Sosyalizmin kurulması için büyük adımların ve girişimlerin yapıldığı dönemdir. Burjuvazinin, eski düzen özleyicilerinin baltalamalarıyla Rusya'da özellikle yiyecek sorunu kötü bir duruma düştü. Lenin'in çağrısı üzerine başta Petrograd işçileri yiyecek müfrezeleri kurdular, köylere yollandılar. Köy burjuvalarının hakkından gelindi. Sovyetler köylerde güçlendi. Orta halli köy-

lüler Sovyet iktidarına kazanıldı. 1918 yılı Haziranında Rusya Cumhuriyetinin ilk Anayasa'sı kabul edildi.

Bu barış günleri fazla sürmedi. Dünya proletaryasına devrim yolunu gösteren Rus proleteryanın hareketini yuvasında ezmek, ve Rus çarına ve Burjuvazisine verilen borçları yitirmemek için müdahale savaşları başlatıldı.

1918 Yazında Amerikan, İngiliz ve Fransız orduları Murmansk'ı ele geçirdiler. Japonlar İngilizler ve sonradan da Amerikan askerleri Vladivostok'u işgal ettiler.

Bütün bu dış müdahaleler sı-

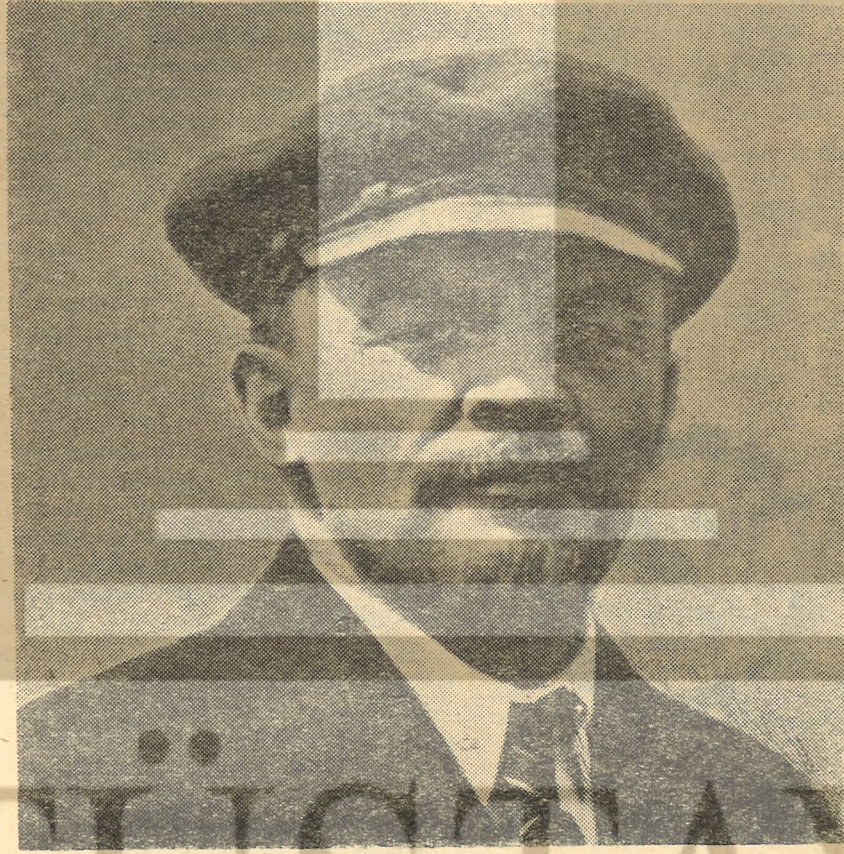
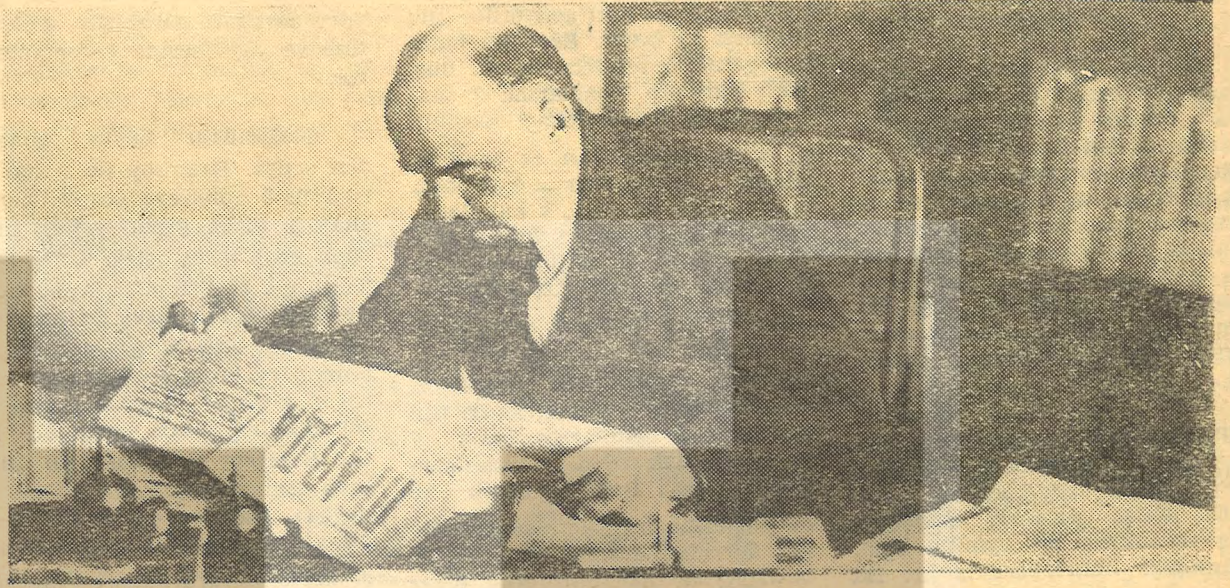

Lenin Marks ve Engels için dikilen anıtı (yanda) ve çalışma odasında Pravda'yı tetkik ediyor (üstte)

rasında vaş h öneris mand ci sav ların Blyuh Bedyo Kotov Chapa çok b vardı.

Le da ve işçi ve siyla S saldıru fedakâ pıldıgı

Vladimir İliç Lenin

1919 Yılı'nın Martında Lenin'in çağrısı ile III. Enternasyonal kuruldu ve Moskova'da ilk toplantısını yaptı. Bu toplantıda Lenin, burjuva demokrasisi ile Proletar, ya diktatörlüğünü açıkladı. Gene bu sıralarda bu sorunla ilgili olarak **Proletarya Devrimi ve Dönek Kautsky** adlı kitabını yayınladı.

Bu arada birbiri ardından gelen devrimler sonucu 1919 ilkbaharında Macaristan'da Sovyet iktidarı, Almanya'da ise Bavarya Sovyeti kurulmuştu. Lenin bunları büyük coşku ile karşıladı. Macar devriminin yöneticisi Bela Kun'u destekledi. Almanya'da Clara Zetkin'e yazdığı bir mektupta «Sizin, Mehring yoldaşın ve Almanyadaki öbür Spartakist arkadaşların kafa ve yürekleriyle bizden yana olmalarına son derece memnunuz», diyordu.

1920 yılında genç partililere **Komünizmin Çocukluk Hastalığı: Solculuk** adlı kitabını yazdı. Bu kitapta Bolşevik partisinin doğuşu, mücadelesi anlatılıyor, bundan diğer partiler için ne gibi dersler çıkarılması gerektiği belirtiliyordu.

1919 yılının sonunda Kızıl Ordu bütün cephelerde düşmanı ezmeğe başladı ve ülke bir barış soluğu alabildi. Lenin ve Bolşevik Partisi, güçlerinin büyük bir kısmını hemen ekonomik kuruluşa, ulaştırma, yakıt üretimi ve ekonominin diğer kollarının düzenlenmesine aktardılar. Partinin 9. Kongresi bu koşullarda açıldı.

rasında Lenin, Kızıl Ordu'nun savaş hareketlerini yönetti. Lenin'in önerisi üzerine açılan savaş ve kumanda kurslarında birçok devrimci savaşçı ve komutan yetişti. Bunların arasında M.V. Frunze, V.K. Blyuher, M.N. Tuhachevsky, S.M. Bedyonny, K.M. Voroshilov, G.I. Kotovsky, A.Y. Parhomenko, V.I. Chapayev, N.A. Şçors ve daha birçok büyük kumandan ve yönetici vardı.

Lenin'in çelik önderliği altında ve devrime inanmış devrimci işçi ve köylülerin inanılmaz çabasıyla Sovyet anavatanı 14 ülkenin saldırısına karşı durdu. İnanılmaz fedakârlıkların yarış halinde yapıldığı bu sıralarda Lenin'in öne-

risi ile kurulan **Büyük Girişim** (Lenin'in bu konudaki makalesinin adıdır) 1 Mayıs 1920 de Lenin'in de katıldığı gönüllü çalışma gruplarıyla sonuçlandı. En önemli sorun olan üretimin artırılması konusunda Lenin «Emeğin üretim gücü, yeni toplumsal düzenin zaferi içinde, son çözümlemede en önemli, en başta gelen unsurdur» diye yazıyordu.

Yabancı müdahalecilere ve karşı devrimcilere karşı yürütülen

savaşın en hararetli anında 8. Parti Kongresi toplandı. Kongrenin açıldığı 18 Mart, Paris Komününün yıl dönümüydü. Lenin'in raporu üzerine Kongre, orta halli köylülerle sağlam birlik kurma siyaseti uygulanması kararlaştırıldı.

Lenin'in başkanlığında bir komisyonun hazırladığı yeni parti programının kabul edilmesi ile kapitalizmden sosyalizme geçişte partinin görevleri belirtilmekteydi.

TİP'te proleter devrimci yeni mevziler

Bakırköy Kongresi

Bakırköy kongresi, proleter devrimcilerine ve partili sendikacılara önemli dersler, tecrübeler kazandırdı. Bu ilçede, İstanbul'un diğer ilçelerinin aksine, muhalefet grubunu ne Aybarcılar ne de Arenciler meydana getiriyordu. Proleter devrimcilerine karşı çıkma görevini sendikacılar yüklenmişlerdi. Ve bunu ne yazık ki, Amerikan tipi sendikacılık oyunlarıyla yürütme çabasına düştüler.

Türk Solu okuyucuları, 81. sayısının 16 sayfasında yayınlanan bir bildiriye, sendikacıların Aybarla ittifak ettikleri dönemde baş vurdukları bir oyunun açıklanıldığını hatırlayacaklardır. Bu bildiriye bazı ilçelere, partiye hiç uğramamış işçilerin kayıt fişlerinin toplu halde getirildiği, ve ilçe yöneticilerini bu üyelerin kayıtlarını kabule zorlandığı belirtiliyordu. İşte tam bu sırada o zamanın Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, partinin büyük bir gelişme içinde olduğunu ve işçilerin akın akın partimize kaydolmaya başladığını belirtiyordu. Proleter devrimcileri, bu sözlerin ardında yatan gerçeği açıkladılar fakat aynı zamanda oy deposu gözüyle de bakılsa işçilerin partiye kaydolmasının, oportünizmin değil, eninde sonunda proleter devrimci hareketin yararına olacağını belirttiler.

Bakırköy kongresi Aybar Sendikacı ortaklığının dürüst olmayan bu hareketine proleter devrimcilerinin doğru yorumladığını ortaya koydu. Sendikacılar kongrede kendi adamlarını seçtirmek için bir zamanlar partiye kağıt üzerinde kaydettikleri ve 15. ay içinde partiye bir defa bile uğramamış işçileri minübüslerle kongreye taşıdılar. Ancak sonuç hiç de umdukları gibi olmadı. Neden? Çünkü, sendikacılar iki önemli noktada yadılığa düşüyorlardı: **İşçilerin devrimci politikayı anlayabileceği gerçeğini görememek ve ideolojik mücadelenin önemini küçümsemek.** Bu iki yanlış onların hesaplarını yanlış çıkardı. Ve minübüslerle getirilen işçi arkadaşlar proleter devrimcileriyle ortak davranarak Bakırköy'ü devrimci bir yönetime kavuşturdular.

Proleter devrimcileri bu başarıyı nasıl sağladılar? Bu başarı

yalnızca sendikacıların düştüğü hatalardan mı ileri geliyordu? Hiç şüphesiz ki hayır. Eğer bu başarıyı yalnızca sendikacıların düştüğü hatalara bağlarsak 7 saat boyunca doğru devrimci ideolojiyi cesaretle savunan ve sendikacıların — ne yazık ki — ekonomizmin en ilkel demogojik kalıplarıyla çektikleri nutukları yerden yere çalan Bakırköylü militanların uzun süreli çalışmalarını küçümsemiş olmaz mıyız?

Gerçek şudur ki, ekonomizmin en ilkeline ve Amerikan tipi sendikacılık oyunlarına karşı 7 saat mücadele eden militanların hemen hepsi Bakırköylüydü ve bu güçlerini, bir yıldır sürdürdükleri devrimci mücadeleden alıyorlardı. Aybar oportünizminin, diğer birçokları gibi, mefluç hale getirmek istediği Bakırköy ilçesi, buna direnmiş ve bir yıl boyunca devrimci ideolojik eğitimi ve devrimci pratiği aksatmamıştı. Her partizari yapılan eğitim çalışmaları, çevre fabrikalarla kurulan ilişkiler, seçim çalışmalarına aktif olarak katılmaları bunun en güzel örnekleriydi. İşçi—Köylü Gazetesi, yalnız Bakırköy ilçesi militanları tarafından 2000 adet satılıyor du.

Demek ki kazanılan zafer aslında saflarımız için de bir sürpriz değildir. Bakırköy ilçesi, oportünizme karşı yürütülen mücadelenin önemli tepe noktalarından biriydi. İlçe içinde ideolojik mücadelenin uzun bir geçmişi vardır. TİP'in son olağanüstü kongresin-

den sonra gelişen ve sosyalizmin bilimi üzerinde birliğe ulaşan partili militanların omuz omuza ve rerek, bu birliği bozmak ve ezmek isteyen merkez yöneticilerine karşı yürüttükleri toplu mücadele çeşitli safhalar göstermiş ama her

seferinde ortaya çıkan sonuç proleter devrimci hareketin gelişmesine ve yayılmasına sebep olmuştur.

Olağanüstü büyük kongreden sonra, Bakırköy ilçesi için olağanüstü kongreye gitme kararı alınmış, tüzük gereği yeterli imza toplanmış ve bu istek İl Yönetim Kuruluna bildirilmişti. Aynı biçim de diğer bazı ilçelerde de imza topları üzerine kongreler yasaklanmış ve böylece «atanmış» yönetim kurulları devri başlamış oldu. Bundan sonra, kongreye kadar Bakırköy ilçesinde tam dört tane atanmış ilçe yönetim kurulu değişti. Proleter devrimcilerin tizlikle, ama dürüst unsurlara karşı dostça yürüttükleri ideolojik mücadele sonucu, İl Yönetim Kurulu tarafından atanan ilçe yönetim kurulları üyeleri büyük çoğunlukla devrimci saflara katılarak atanmışlığı reddettiler ve yönetim kurullarından istifa ettiler. Böylece gittikçe gelişen proleter devrimci safları ezme yolunu tutan oportünist yönetim, ilçemiz üyesi yedi arkadaşı haysiyet divanına vermedi. Ama bu hareket de, umulanın aksine, devrimci hareketi hızlandıran, kamçılayan bir etken olmaktan ileri gidemedi.

Dokuz ay önce başlayan ve hiç aksamadan bugüne kadar ve hiç aksamadan bugüne kadar her hafta düzenli olarak sürdürülen ve başlangıçta Bora Gözen, sonra Şevki Akşit tarafından yürütülen eğitim çalışmaları, Mihri Belli ve Dr. Hikmet Kıvılcımlı'nın konferansları ile devam etti ve ilçe üyelerinin ideolojik birlik esasları üzerindeki devrimci dayanışmaları, eylem olarak, devrimci mücadelemizin bütün alanlarında en aktif biçimde kendini ortaya koydu. Her sayı 2000 adet İŞÇİ — KÖYLÜ Gazetesi satmak, işçilerin ve köylülerimizin demokratik mücadelelerine toplu olarak katılmak, anti-empyalist hareketlerde aktif rol oynamak ve bütün

bunların sonunda, geçen hafta yapılan kongrede oportünizmi kesin yenilgiye uğratarak ilçeyi ele geçirmek... İşte bütün bunlar, bilimsel sosyalizmin ilkeleri üzerinde birleşmenin, arkadaşça dayanışmanın ve omuz omuza mü-

cadele vermenin sonuçlarıdır.

Pazar günü kongre salonuna getirilen işçi arkadaşlar şu sözleri duydular proleter sosyalistlerinin ağızlarından:

«TİP'i bugüne kadar yönetenler işçi sınıfına, partimize ve halkımıza ihanet etmişlerdir! İşçi sınıfının devrimci ideolojisini kundaklamak isteyerek, onu yürüteceği mücadelede, devrimci unsurlardan tecrit etmeye kalkışmışlar, kuracağı ittifakları sabote ederek ihanetlerini pekiştirmişlerdir. Bugün, sözüm ona devrimci sendikacı geçinenler, ne yapmışlardır? İşçilerimizin alın terinden sırtından toplanan milyonlar hangi devrimci eylemlerde kullanılmıştır?»

Gerçek devrimciler proleter sosyalistlerdir, İşçi sınıfı iktidarının gerçekleşmesi için hayatlarını koyalılar, bu uğurda çekinmeden canlarını feda edenlerdir. Böyle diyordu Bilal Kardik arkadaş...

Daha sonra söz alan Osman Yağın, Devrimci safların hızla birleştiğini, gittikçe gelişen proleter devrimci hareketin sonunda oportünizmin temizleyeceğini ve TİP'in mutlaka devrimci bir yönetime kavuşacağını söyledi ve sosyalist birpartinin unsurlarını anlattı

Kongre sonucunda ilçe başkanı olan Metin Göktürk de şöyle koyuyordu meseleyi: «İşçi sınıfının devrimci siyasi partisi ile, işçilerin ekonomik mücadelelerinin örgütü olan sendika örgütünü birbirine karıştırmamak gerekir.

Her işçi, yalnızca «işçi» oluşunun ona verdiği demokratik hakkını kullanarak bir sendikanın üyesi olabilir. Ama işçi olmak, yalnızca bu nitelik, sosyalist bir partinin üyeliği için yeter şart olamaz. Çünkü o, işçilerin örgütü değil işçi sınıfının devrimci siyasi örgütü.

mücadele kazandı!

tüdür. Ve onun içine ancak ve ancak, bu sınıfın ideolojisini benimsemiş, proleter sosyalizminin teorisini hazmetmiş, bunu eylem içinde ispatlamış proleter devrimcileri girebilir. İşçi sınıfının politik mücadelesinden işverenlere ve hükümete karşı ekonomik mücadeleyi, anlayan ve görüşlerini partimiz içinde yayarak, TİP'i işçi sınıfının kendiliğinden gelme mücadelesinin dar alanına hapsetmek isteyen oportünistler, işçi-aydın ayırımı yaratarak, işçileri, proleter sosyalisti aydınlardan tecrit etmeye çalışmakta ve böylece, bilimsel sosyalizmin işçi sınıfına götürülmesini engellemektedirler..

Bundan sonra söz alan Hasan Çakır, Kayhan Şahinbeyoğlu ve Kabil Kocatürk, devrimci ideolojiyi ortaya koydular ve çeşitli pratiklerden örnekler verdiler. Kongrenin oybirliği ile aldığı kararlar bir konuşma yapan Beşiktaş ilçesi üyesi Cemile Çerçel, de şöyle konuştu:

«Amerikan emperyalizmi ve yerli işbirlikçilerinin plânladığı oyunlar ve saldırılar karşısında partimiz bugüne kadar nasıl bir tavır almıştır? Bu tavır pasif bir tavidir. Hatta, son tahlilde yürütülen devrimci mücadeleye «karşı» bir tavidir.

Türkiyede son yıllarda, hızla gelişen devrimci eylem, gençlerin demokratik üniversite uğrunda, işgalleri, boykotları ve anti emperyalist hareketleri ile kitlelere yayılmaya başladı. Gençlik hareketleri karşısında, ki bu hareketleri yürütenlerin büyük çoğunlu

partili idi. TİP yöneticilerinin tutumu olumlu olmamıştır. TİP yöneticileri bu hareketleri kinayıcı bildiriler yayınlamışlar, konuşmalar yapmışlardır. Fabrika işgallerinde demokratik köylü hareketlerinde partinin durumu hep ayırdır. Böylece TİP devrimci hareketin dışında ve gerisinde kalmıştır.

Anti emperyalist mitinglere par-

ti militanlarının katılmaması kararları, Yarımca Seramik'deki direnişte işçileri mitingden alkoyma girişimleri ve bu tür pasifist, gerici ve bölücü hareketler hep belirli bir yönetimden şırınga edilmiştir.

Burada işçi - aydın ayırımı yap- nak isteyen bir takım oportünist sendikacılar bu yönetimin ortağıdır. Meydanlarda kurşunlanan devrimciler de «burjuva çocuğu» mu diyeceksiniz? Bu ayıptır arkadaşlar! En iyi işçi, mücadelenin en önünde gidendir. Fabrikada tezgahın tezgahın başından, örgütünde devrimci mücadelenin içine koşandır..»

Konuşmalar böylece sürüp gidiyor ve özellikle işçiler meseleleri anlamının hareketliliğini sürdürüyorlardı. Ve «biz meseleleri anladık, sonuna kadar sizlerle beraberiz», diyorlardı proleter devrimci arkadaşlara.

larını çıkardılar kürsüye. Şöyle diyordu kürsüye gelen sendikacı: «Ben işçiyim. Babam köylüdür. Ben teoriden filan anlamam, oportünizm, emperyalizm, revizyonizm... bunlar ne demektir. Bizim bunlara ihtiyacımız yoktur. Biz iş kanununu öğrenelim ve bunu öğretilim. Sosyalistlik budur!»

Sonunda seçimlere geçildi. Proleter devrimcilerin listesi büyük farkla kazandı. Sonuçlar açıklan- dikça hep birlikte bağırıyordu kongre:

BAĞIMSIZ TÜRKİYE! VE YAŞASIN PROLETER DEVRİM- CİLERİN İLKELER ÜZERİNDEKİ BİRLİĞİ!

Erzincan Merkez ilçe kongresi

Kongre sonunda seçilen Yönetim Kurulu şöyledir: Metin Gök- türk, Tayfur Güzelyazıcı, Hüseyin Gözükızıl, Yüksel Ertümen, İsmail Lamba, Ramazan Kurtuluş, Zeki Girgiçli.

4/12/1969 günü yapılan TİP Erzincan merkez ilçe kongresi proleter devrimcilerin ideolojik hakimiyeti altında geçmiş ve kongre sonunda yapılan seçimleri tam liste olarak proleter devrimcileri kazanmıştır.

Kalabalık bir topluluk önün- de başlayan kongre, TDGF üyesi İbrahim Yiğit'in divan başkanlığına seçilmesi ile başlamış ve ilk olarak, emperyalizme karşı müca- dele verirken, kiralık katiller tara- fından şehit edilen devrimciler a- dına saygı duruşu yapılmıştır.

Faaliyet raporunun okunması ve yönetim kurulunun ibrasından sonra, verilen bir önerge üzerine, divan başkanı İbrahim Yiğit, genel olarak devrimci mücadelemiz partinin bugünkü durumu ve çö- züm yolları üzerine bir konuşma yapmıştır. Konuşmasında, prole- ter sosyalistlerinin işçi sınıfı ide-

Celal Beyaz ve çevresindekiler yenilgilerin telaşı ile bir arkadaş- olojisini kendilerine eylem klavu- zu kabul ettiklerini, oportünistle- rin lafta devrimci gözükerek ey- lemden kaçtıklarını, bilimsel sos- yalizmin ustalarının eserlerinin parti üyelerince öğrenilmesinin

engellenmek istendiğini, oportü- nistlere göre, parti tüzüğünü öğ- renmenin sosyalist olmak için ye- ter şart olduğunu, işçilerin ve köylülerin demokratik mücade- lerinde, anti-emperyalist hareket- lerde parti yöneticilerinin ve bu- gün bilimsel sosyalizme sahip çı- kar görünmekte olanların bu ha- reketlerden kaçtıklarını ve hatta karşı bir tutumu benimsediklerini, parti içinde proleter sosyalizmini savunan devrimci militanların toplu olarak ihraç edildiğini an- latmış ve konuşmasını şöyle bi- tirmiştir: «Bugün Türkiye, ekono- misi, siyaseti, kültürü ve eğitimi bakımından, milli savunması ba- kımından, emperyalist dünya sis- temi içinde sömürülen, bağımlı bir ülkedir bütün özelliklerini taşı- maktadır.

Önümüzdeki devrimci görev, milli demokratik devrimi gerçekle- ştirmek yani, tam bağımsız, ger- çekten demokratik Türkiye'yi kur- maktır. Devrimin temel sloganı, bize, mücadelemiz içinde dostu- muzu ve düşmanımızı doğru teşhis ederek, etkili olma imkanını ve- rir..»

Daha sonra söz alan Gürkan Rışvanoğlu, bugünkü devrimci mü- cadelenin antiemperyalist ve anti feodal mücadele olduğunu, müm- kün olduğu kadar geniş kitleleri mücadelenin içine sokmamız ge- rektiğini, parti yöneticilerinin o- portünist tutumlarında Aybar ve

Aren'in ortak sorumluluğu oldu- nu anlattı ve Türkiye'nin içine düş- tüğü çıkmazdan kurtulabilmesi- nin, bütün milli halk sınıflarının katılacağı bir milli kurtuluş müca- delesi ile mümkün olabileceğini ortaya koydu.

Bundan sonra konuşan Ali Kepez, oportünist yöneticilerin e- leştirisini yaptı, ve Aybar'ın se- çimlerde, TİP'in devrimci niteli- ğini yok sayarak «12 bin oy geti- recek», diye toprak ağalarını kon- tenjandan aday göstermesini eleş- tirdi, Aybar ve Aren oportünizmi arasında teorik ve pratik bir fark mutlaka devrimci bir yönetimin hakim olması gerektiğini belirtti. Ve sözlerini, «Yaşamın tam bağım- sız ve gerçekten demokratik Tür- kiye», diyerek bitirdi..

Son olarak söz alan Ali Te- mel Kurtaran: «Gençliği devrim- ci mücadelede yalnız bırakmama- mız gerekir. Bağımsızlık mücade- lesinin hep beraber vereceğiz..» de- miştir.

Bundan sonra kongrede oybir- liğiyle milli demokratik devrim stratejisini kabul ettiğini açıkla- mış ve seçimlere geçilmiştir.

Yeni seçilen yönetim kurulu şu devrimci arkadaşlardan kuru- ludur:

Kâzım Pınar, Kâni Kanbolat, İs- mail Fırat, Fuat Bayramoğlu, Do- ğan Yiğit, Ali Zengin Hüseyin Er- gün, Mehmet Eren.

Kongrenin aldığı kararlar da şunlardır:

1 — Bütün üyeleri İşçi - Köylü, Türk Solu ve Aydınlık gazete ve dergilerin abone etmek ve abone bulmak.

2 — İstanbulda kurulan Dev- rimci Gençlik Federasyonu ile bağ- ilişki kurularak ortak eylem im- kânlarını aramak.

3 — Atatürk Üniversitesi Dev- rimci eGençlik Federasyonu ile bağ- kurup gereken devrimci bildiri- ri temin etmek.

4 — Partiye üye kaydetmek.

T.D.G.F. Genel Yönetim Kurulu toplandı

Memet Altun

Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonu'nun genel yönetim kurulu toplantısı 18 Ocak pazar günü S.B.F. anfasinde yapıldı. Toplantıyı açan başkan Atilla Sarp Merkez yürütme kurulunda çıkan ih-falâfları açıklayan bir konuşma yaptı. Faaliyetleri ve özellikle Aydın-lık dergisi sahipliği için çıkan olayları anlattı. Proleter Devrimci aydınlığın «küçük burjuvaziye fazla pirim veren», bir sağ sapma içinde olduğunu «küçük burjuva kuyrukçuluğu», yaptığını, Aydın-lık ekibinin kendi aralarındaki «Ma-sonik birlik», sayesinde gençlik ey-lemine kendi emirlerine almaya çalıştıklarını ve gençliği pasifize ettiklerini söyledi.

Arkasından söz alan Aydın-lık yazı kurulundan Ömer Özertur-gut Türkiye devrimci hareketin gelişim tarihini anlatarak, kendi-lerine yapılan ithamların yersiz ol-duğunu, bugün kendilerini küçük burjuva kuyrukçuluğu ile suçla-yanların Milli demokratik devrim-de proletarya öncülüğünün şart ol-duğunu söyleyerek; Türk Solu ciltlerinden Mihri Belli'ye ait pa-sajlar okudu ve bunların Aydın-lıktaki tahlillerden daha sağda olduğunu, proletaryanın öncülüğü meselesinin ilk defa Aydın-lık'ta doğru bir şekilde ortaya konuldu-ğunu anlattı. İki buçuk saat konu-şan Ömer Özerturgut, Aydın-lığın mülkiyeti konusundaki olaylara değinerek, devrimciler arasındaki çözüleceğini, temsili manâdaki burjuva mülkiyetini, ve kaba kuv-veti kullanmanın yanlış oldu-ğunu anlattı. Konuşma arasında ken-disine sorulan sorularada cevap veren Ömer Özerturgut, Devrim dergisinde çıkan bildirinin kötü-ye kullanıldığını, kendisinin «İşçi partisine karşı başka bir parti ku-rulmasının sözkonusu olmadığı-na», dair sözlerinin Türkiye'de pro-letaryanın partisi kurulmaz gibi yorumlanmak istendiğini; böyle bir şey söylemediğini, açıkladı. Milli Demokratik Hareketler ko-nusunda da, bu tür bir tanımla-manın mücadelemiz için gerekli olduğunu ve kavram olarak ta Mao Zedung'a ait olduğunu hatırlatarak sözlerini bitirdi.

Arkasından konuşan Gün Zileli Türk Solu ciltlerinden Mihri Bel-li'ye ait pasajlar okuyarak, ve bun-ların Aydın-lıktaki ifadelerini kı-yaslayarak, kendilerine yöneltilen sağ sapma iddiasının yersizliğini

anlattı. Bu iddiaları getirenlerin de koymaları gerektiğini söyledi. Eleştirilere cevap veren Atilla Sarp, Mihri Belli'ye ait görüşlerin kendilerini ilzam etmediğini, Mihri Belliye göbek bağıyla bağlı ol-madıklarını belirtti.

İstanbul Bölge yürütme kuru-lundan Ömer Güven, Şahin Alpay'ın Aydın-lık'ta çıkan bir yazısında «Bugün için Türkiye'de proletarya-nın öncülüğü için gerekli objektif ve subjektif şartlar tam olarak olgunlaşmamıştır», ifadesini eleş-tirerek Türkiye'de işçi sınıfı hare-ketinin gelişkin olduğunu, Şahin Alpayın «Bunu görmemekle idea-lizme düştüğün iddia etti. «Teo-ri Pratik, ten idealizm aleyhine şartları meselesi olduğunu belirte-rek; «Leninizmin İlkeleri» nden devrim şartlarının, dünya şartla-rı olduğuna ait bir pasaj okudu. Millî Demokratik Devrim ve Millî Demokratik Hareket ayrımı yap-manın küçük burjuva kuyrukçulu-ğu olduğunu belirterek sözlerini bitirdi. Arkasından söz olan Ro-bert Kolej delegesi Nail Satlıgan, Ömer Güven'i eleştirerek, Prole-tarya mücadelesinin varlığı şart-larıyla proletarya, proletarya ön-cülüğü ve devrim şartlarının bir-birine araştırıldığını söyledi ve Ömer Güvenin devrim şartlarına ait bir gerçeği öncülük şartı gibi ortaya koyduğunu açıkladı. Daha sonra Millî demokratik devrim Millî demokratik hareket ayrımı-nın Mao Zedung'a ait olduğunu söyleyerek, Proletarya öncülüğü-nün zorunluğunu kavramak için bu ayrımın gerekli olduğunu bu-nun kuyrukçulukla ilgisi olmadı-ğı gibi aksine küçük burjuvazinin rolünü abartanların bu ayrıma karşı çıkabileceğini söyledi. Ve gerçek proletarya partisi konu-sunda bugün Ömer Özerturgutu suçlayan Mihri Bellinin devrimci TİP Haberlerindeki bir yazısında T.I.P in proletaryanın gerçek par-tisi haline gelebileceği yolunda sağ bir görüşü savunduğunu ifade etti. Daha sonra yapılan konu-şmalar genellikle bu konular etra-fında geçti ve her konuşmadan sonra başkan Atilla Sarp eleştiri-lere cevap verdi. Dinliyicilere açık olarak yapılan ve zaman zaman konuşmacıların sözlerine müda-hale edilen toplantıda İ.T.Ü.Ö.B, Başkanı Tarık Almaç söz alarak hareketimizin genel karakterinin ilkelik ve öğrencilikten gelme kü-çük burjuva karakterde olduğunu ancak bu hareket içinde ilkel mahiyette de olsa işçi köylü kit-leleriyle bağ kurmak ve bu yolda

faaliyet göstermek isteyen bir e-ğilimle öğrenci hareketleri yolu-la dolaylı yoldan etkileme eğilimi arasındaki ayırımın temel oldu-ğu nu belirtti. Bunlardan biri birinci-sinin örgütlenme ve sürekli çalış-ma bakımından olumlu davranışı temsil ettiğini diğerinin öğrenci hareketlerine yaslanmak oldu-ğu nu söyleyerek «Ne yapmalı», dan pasajlar okudu ve bu kitabın bir daha dikkatlice okunmasını tav-siye etti. Tarık Almaç hareketin genel olarak başlangıçtan beri bü-tünsel bir ideolojik birliğe ve bir kol karakterine sahip olmasını göz önüne alarak, beliren yanlış eği-limlere sapma kelimesi kullanma-nın gerçeği tam ifade etmediği ka-nısında olduğunu belirtti.

Teknik Üniversiteden Meh-met Altun eleştiri ve bilimsel tav-rın gerekliliğini teorinin pratiği-ne bağlılığına işaret ederek; Ay-dınlığa yöneltilen eleştirilerin ve teorik itirazların, sağ sap ithamla-rını suniliğine ve gerçeği yansı-tmadığını belirtti. Ayrılığın sebepleri olarak, öğrencilikten gelme küçük burjuva karakter, gerici sal-dırı ve polis baskınlarının dev-rimci kadrolarda yaratığı lum-penleşme eğilimi gerçek devrim-ci hareketlerden kopuk ve örgüt-lü faaliyetlerden uzak olma ko-nuları üzerinde durdu. Safları-mızda küçük burjuvalığın pratik-te kitleler içinde faaliyetin öne-mini kavramamak, TİP içindeki faaliyeti küçümsemek, İşçi - Köylü gazetesine ilgisizlik, devrim-ci teoriye karşı ardiyetsiz tavır ve genel olarak örgütlenme şeklin-detezahür ettiğini, bunun işçi köy-lü kitlelerle bağlar kurmada oldu-ğu kadar öğrenci eylemleri bakı-mında zorunlu olduğunu be-lirtti.

Daha sonra konuşan Ezel I-nanç yazılı bir eleştiri getirdi ve

yanlış mücadele anlayışlarına de-ğinerak somut misallerle bu ko-nuyu açtı. Sonuçta işçi, köylü kit-lelerle bağ kurma zorunluğunu or-taya koyarak öğrenci hareketini sınırlandırma eğiliminin zararlı ve bizim için mücadele konusu ol-duğunu belirtti.

İstanbuldaki arkadaşları adı-na konuştuğunu söyleyen Nihat Tören İ.T.Ü.Ö.B. ni eleştirerek İs-tanbul'da «sapmacılarla», m'ca-dele ettiklerini, sendikalarlada ilişki kurduklarını açıklayarak İs-tanbuldaki İşçi Köylü gazetesini sattırmıyacıklarını söylediysede İstanbul üniversite delegele-tinin buna katılmadıklarını belirtme-ri üzerine sözlerine son verdi. Daha sonra açıklama yapan Atilla Sarp bu kararın Türkiye Dev-rimci Gençlik Federasyonu Mer-kez Yürütme Kuruluna ait oldu-ğunu, şimdilik İşçi - Köylü için bir tavrı olmadığını ancak bazı şartları olduğunu belirtti.

Toplantı genellikle proleter devrimci Aydın-lık grubunun kesir-ideolojik hakimiyeti altında geç-tiği, sağ sapma iddialarının üç cümleden öteye geliştirilemediği ve kuyrukçular v.s şeklinde itham seviyesinde kaldığı halde, yapılan merkez yürütme kurulu seçimi to-nunda oy çokluğu sayesinde eski kurulda bulunan proleter devrim-ci Aydın-lıkçılardan bir kaç kişi düşürüldü. İşçi köylü sattırma-ya-çım diyen Nihat Töre'nde İstan-bul yürütme kurulu üyeliğine se-çildi.

Türkiye Devrimci Gençlik Fe-derasyonu Genel Yönetim Kurulu toplantısı proleter devrimcilerle, ideolojik birlik ve örgütlenme me-selesinin, uzun ve sabırlı bir çalış-ma konusu olduğunu, devrimci bir liğin geçici uzlaşmalarla asla ko-runamayacağını birkere daha gö-terdi.

Yeni belgeler açıklanıyor

Haydar Tunçkanat

ikili anlaşmaların iç yüzü

Bütün yurtseverlerin başucu kitabı

368 sayfa 15 lira

Ekim yayınları

Adres : Süleyman Sırrı Sok. 2/12 Yenışehir - Ankara

İstanbul Teknik Üniversitesi Kıbrıslı Türk Öğrenci Derneği Tüzüğüdür

Madde 1 — İstanbul Teknik Üni.kültürel işleri yürütür.

Derneği Kıbrıslı Türk Öğrenci Derneği adında bir dernek kurulmuştur. Derneğin merkezi İstanbul'dur. Şubeleri yoktur.

Adresi: Gümüşsuyu Öğrenci Yurdu

Madde 2 — Derneğin amacı:

a — İstanbul Teknik Üniversitesi Kıbrıslı Türk öğrenciler arasında tanışma ve her türlü yardımlaşmayı sağlamak, Kıbrıs toplumunun bağımsızlık ve demokrasi mücadelesine katkıda bulunmak, Türkiye'yi ve Kıbrıs'ı tanıtmaktır.

b — Dernek siyasetle uğraşmaz.

Madde 3 — Derneğin amacını benimseyen her İ.T. Üniversitesi Kıbrıslı öğrenci derneğe yazılı olarak müracaat ve yönetim kurulu kararı ile üye olabilir, ve bir yazı ile dernekten ayrılabilir.

Madde 4 — Genel kurul yılda bir yönetim kurulunun belirteceği yer, gün ve saatte üyelerin katılımı ile toplanır. Başlıca yetkileri şunlardır:

a — Hazır bulunan delegelerin salt çoğunluğu ile tüzüğü değiştirmek,

b — Faaliyet ve hesap raporlarını görüşüp karara varmak,

c — Organlarını seçmek,

d — Derneğin feshine karar vermek.

Madde 5 — Yönetim kurulu genel kurul tarafından seçilen 6 asli 1 yedek üleden oluşur. Başlıca görevleri şunlardır:

a — Kendi arasından başkan, 2. başkan, sekreter, muhasip, veznedar, sosyal işler üyesi şeklinde iş bölümleri yapmak.

b — Tüzük ve kanunlar uyarınca derneğin bütün faaliyetlerini yürütmek,

c — Genel kurula sunulacak raporları hazırlamak genel kurul gündemini tesbit etmek.

Madde 6 — Başkan; Yönetim kurulu toplantılarını yönetir, derneğin düzenli şekilde çalışmasını sağlar, gerektiğinde açıklama yapar.

2. Başkan; Başkanın bulunmadığı zamanlarda onun görevini eksiksiz yerine getirir.

Sekreter; Derneğin yazışmalarını yapar.

Muhasip; Derneğin mali işlerini düzenleyip hesapları tutar,

Veznedar; Gelir gider işlemlerini yürütür,

Sosyal işler üyesi; Sosyal ve

Madde 7 — Onur kurulu; Genel kurul tarafından seçilen 3 asli 2 yedek üyeden oluşur. Üyelerin disiplinli hareketlerini cezalandırır. İhtar, tektir ve dernekten uzaklaştırma cezaları verebilir.

Madde 8 — Denetim Kurulu; Genel kurul tarafından seçilen 2 asli 1 yedek üyeden oluşur. Derneğin mali işlerini denetler.

Madde 9 — Üyelik aidatı ayda 2.50 TL dir. İlk asli üye kaydı 5 TL dir. Her türlü kanuni bağış alınabilir, her türlü kanuni faaliyetlerden gelir elde edilebilir.

Madde 10 — Derneğin gelirleri bir banka hesabında toplanır. O hesaptan başkan ve veznedarın müşterek imzaları ile para çekilir.

Madde 11 — Yönetim kurulu kararı veya üyelerden 1/5 in yazılı isteği üzerine olağanüstü genel kurul toplanır.

Madde 12 — Derneğin feshi bu amaçla yapılacak bir olağanüstü genel kurulda hazır bulunan delegelerin 2/3 oy çoğunluğu ile olur. Fesh halinde mevcutları mevcut Kıbrıslı örgütlerden birine bırakılır.

Madde 13 — Bu tüzükte belirtilmeyen hususlarda yürürlükteki kanunlar ve teamüle göre hareket edilir.

Madde 14 — Aynı gaye ile kurulan Kıbrıslı öğrenci örgütleri ile birlik kurulabilir. Bu kararı yönetim kurulu da alabilir.

Madde 15 — Derneğin kurucuları şunlardır:

Adı Soyadı, Mentiş Abdi, Baba Adı, Abdi. Tabiyeti, Kıbrıslı. Mesleği, Öğrenci Doğumu, 1946. Adresi, Gümüşsuyu Ö. Yurdu.

Adı Soyadı, Hasan Raif. Baba Adı, Raif. Tabiyeti, Kıbrıslı. Mesleği, Öğrenci. Doğumu, 1948. Adresi, Şişli Öğrenci Yurdu

Adı Soyadı, İbrahim Solmaz. Baba Adı, Hüseyin. Tabiyeti, Kıbrıslı. Mesleği, Öğrenci. Doğumu, 1947. Adresi Şişli Öğrenci Yurdu

Adı Soyadı, Taner Sait. Baba Adı, Sait. Tabiyeti, Kıbrıslı. Mesleği Öğrenci. Doğumu 1946. Adresi, Kıbrıs Yurdu Şirkeci

Adı Soyadı, Erdoğan Cemal. Baba Adı, Cemal. Tabiyeti, Kıbrıslı. Mesleği, Öğrenci. Doğumu 1946. Adresi Kıbrıs Şirkeci

Adı Soyadı Hüseyin Hasan, Baba Adı, Hasan. Tabiyeti, Kıbrıslı Mesleği Öğrenci. Doğumu 1948. Adresi, Kıbrıs Yurdu Beyazıt

3. cilt çıktı

Türk Solu'nun 3. cildi de diğerleri gibi Proleter Sosyalistlerin mücadelesine klavuzu olacaktır. Bu ciltte yer alan önemli yazılar şunlardır:

* Gençlik - Ordu - adalet elele - Hikmet Kıvılcımlı * Türkiye'de Feodalizm var mı? - Muzaffer Erdost * Şehir küçük burjuvası ve proleterleşme eğrisi - Muzaffer Erdost * Filistin Mukavemeti - Gerard Chaliand * Demokrasi ve Gölgeler - Hikmet Kıvılcımlı * Eylemsizlik «Sağ sapma» stratejisinin - Muzaffer Erdost * Devrimci Gençlik hareketi eylemsizleştirilemez tecrit edilemez - Erdoğan Güçbilmez * Günümüzde tekeller - Sovyet Bilimler Akademisi Raporu * Demokratik Köylü Hareketleri Nasıl Desteklenmeli - Ahmet Say * Moskova Konferansı Ana Belgesi - tam metin * Çin Komünist Partisi 9. Kurultayında kabul edilen Lin Piao'nun raporu - Tam metin * Büyük tekeller.

* Royal Dutch - Shell * eGneral Motors * Philips * Volkswagen * Mitsubishi.

* Aren Oportünizminin niteliği - Mahir Çayan * Güney Vietnam Kurtuluş Cephesinin önündeki devrimci yol - G. V. K. C. Merkez komitesi üyelerinin raporu * Oportünistler proletarya saflarının bozuncusudur - Ömer Azerturgut * Revizyonizmin keskin kokusu - Mahir Çayan * Bütün silahlarımızla Emperyalizmin en zayıf noktasına yüklenelim - Doğu Perinçek * Bugünkü Romanya Doç. Dr. Türkkaya Ataöv * Pasifizm ve Şiddet - Christopher Caudwell * Nato Halkımızın Düşmanıdır - TÜRK SOLU - AYBİNLİK * Mustafa Kemal 30 Ağustos Zaferini anlatıyor! * Proleter Devrimci Çizgi Kitle çizgisidir - Şahin Alpaz * Filistin Demokratik Halk Kurtuluş Cephesi - M. Ali Cehşan * Sosyalist Örgüt meselesi - Ersen Olgaç * Hain Kimdir - Şiar Yalçın * İran'da Toprak Reformu - Ferhad Khamsi * TİP'in Taksim mitingi Oportünizmin İhanet Belgesidir - İ. Kaypakaya * Ho Chi Minh'in Vasiyeti * Seçimler Üzerine - Doğu Perinçek * Dünya Kapitalist Ekonomisi - L. Kuzminov * İngiliz üslerini biz Kıbrıs Halkları söküp atacağız * Devrimci Güçler tehdide pabuç bırakmayacaktır - Şevki Akşit * Ölçü Seçimler değil güçlenen millî demokratik mücadelemizdir - İ. Kaypakaya * Bugünün Türkiyesinde devrimci eylem nedir? - Mihri Belli * Kitle çizgisi ve gerici sendikalar - Sina Çıladır * «Sosyalist Ekonomisinin meseleleri» savunması - Halit Çelenk - Muzaffer Erdost.

Ayrıca aşağıdaki imzalar da 3. ciltte yer almaktadır:

Cüneyt Akalın * Tahsin Akpek * Cihan Alptekin * Mehmet Altun * Fahri Aral * Ali Arısoy * Behzat Ay * Mahmut Baksı * Nguyen Luong Bang * Alpaslan Berktaş * Saim Bilen * Dursun Bilâ * Mengü Bulguç * Oral Çalışlar * Cengiz Çandar * Aydın Çiğ * Erol Çurmak * Günnur Çurmak * Ali Demir * Eyüp Demir * Metin Demirtaş * Celâl Doğan * Muzaffer Doym * Vahap Erdoğan * Gerçekçi * Sadık Göksu * Bora Gözen * Erdoğan Güçbilmez * Kemal Günaydın * Mustafa Gürkan * Faruk Haksal * Ezel İnanç * Mustafa Kaçarotlu * İlhan Kalaylıoğlu * Hüseyin Kaya * Yunus Kılıç * Çağlar Kırçak * Ruhi Koç * Yusuf Küpeli * Haydar Mutlu * Enver Nalbantoğlu * Osman Okkan * Erdal Öz * Halis Özkan * Mutla Parkan * İnto Peredo * Pekin Plâtineli * Mart. ha Rojas * Halûk Sarıkaya * Atilla Sarp * Nail Satlıgan * Nusret Selen * Tekin Sönmez * Şerif Tekben * Nguyen Huu Tho * Necdet Tükel * Osman Ulagay * N. Yılmaz Ali Orhan Yücealp * Gün Zileli.

Fiatı 35 TL. ödemeli istiyebilirsiniz.

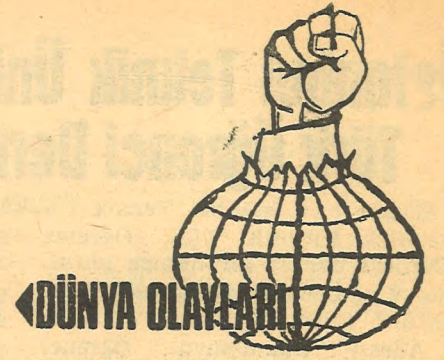
Mevcudu tükenmekte olan 1. cilt 75 TL. den 2. cilt 50 TL. den temin edilebilir. 3. cildin fiyatı 35 liradır. Ödemeli isteyiniz.

Proleter Devrimcilerinin

haftalık yayın organı

TÜRK SOLU'NA ABONE OL!

Nijerya'da federal bütünlük sağlandı

1960 yılında İngiliz sömürgeci-liğinden kurtularak dörtlü bir Fe-derasyon şeklinde siyasi bağımsızlığını kazanan Nijerya Cumhu-riyetinin doğusundaki petrolce zengin Biafra emperyalistlerin kışkırtmasıyla 1967 de bağımsız-lığını ilan etmişti.

Dünya emperyalist devletleri, bağımsızlığını yeni elde etmiş ül-kelere düşmanlığın somut ifadesi- ni bulan bir hareketle, Biafra'ya si- lah ve her türlü yardımı yaparak savaşın uzaması için ellerinden ge- leni esirgemediler. Bu arada, em- peryalist ekonomilerin silâh üre- timine buldukları her pazara dört elle sarılmaları ve Nijerya hükü- metinin kazanması halinde ülke- lerden kesin olarak çıkarılmaları- nı önleme düşüncesiyle parçala- mak istedikleri Nijerya'ya da silâh satmaya devam ettiler.

30 ay sürülen ve din ayırımı gibi anlamsız nedenlere dayandı- rılan iç savaş geçtiğimiz hafta i- çinde Federal Nijerya kuvvetleri- nin kesin zaferiyle sonuçlandı. Bi- afra'da askeri vazifeli göreviyle bu- lunurken Federal Nijerya'dan ay- rıldığını ilan eden, Biafra'nın batı kültürüyle teçhizatlanmış lideri Albay Ojukwu, başkent Owerri- nin düşmesinden sonra ülkesinden emperyalist Portekiz'e kaçtı. Ba- tılı haber ajansları aracılığıyla dünya halklarına, Biafra'daki kat- liama engel olmaları yolunda yü- rek parçalayıcı mesajlar yayınlı- yan Ojukwu, halkını bu feci «kat- liama», maruz bırakmakta tered- düt etmişti. Ancak, gelişmemiş bir ülke şartları altında sürdürülen bu anlamsız savaşın sonucunda aç- ıktan ölen Biafra'lulara karşı Ni- jerya askerinin katliama girişil- mediği gerçeği bölgedeki tarafsız Birleşmiş Milletler gözlemcilerince bile doğrulanıyordu.

Biafra-Nijerya arasında, Afri- ka'da önemli bir güç olma yolun- daki Nijerya'nın gelişmesini bal- talamak amacıyla sürdürülen sa- vaşta dünya emperyalist ülkeleri kendi çıkarlarını gözetiyorlardı. Bi- afra'nın yanında yer alan Fransa, Ojukwu'ya derhal 6 milyon frank ödeyerek 96 milyon dolar tutarın- daki ham petrol yataklarında im- tiyaz sağlama yoluna başvurdu. Fransa aynı zamanda, Afrika'da- ki ikel feodal kabile toplumlarının birleşerek güçlenmesinden ve em- peryalizmin baskısından kurtul- malarına örnek olabilecek hare- ketlerin de önlenmesi açısından

Nijerya'daki ayrılığı desteklemek- te yarar görüyordu. Afrika'daki eski sömürgelerin muhafaza ve yeniden elde etmek çabasında o- lan Portekiz de Biafra'yı candan destekliyordu.

İngiltere ise, feodal bir yapı üzerine empoze ettiği federasyon sisteminin sürdürülmesinde ve ge- rek Biafra gerek Nijerya toprakla- rına yaptığı 850 milyon dolarlık yatırımların getireceği kârları dü- şünerek, Federal Nijerya'nın ülke- de birliği sağlamasını istiyor ve destekliyordu.

Nijerya askerlerinin Biafra- nın bütün kalelerini ele geçirmesi ve Biafra'nın da teslim andlaşma- sı imzalayarak Nijeryanın huku- ki düzenlemelerini kabul edeceği- ni açıklamasından sonra, Federal Nijerya hükümetinin zengin doğal kaynaklarını değerlendirerek, Af- rika'daki ilerici yönetimlerin yanın- da yer alması beklenir. Artık Ni- jeryaluların gerçek düşmanları o- lan emperyalizmi görüp ona kar- şı mücadeleye girişmesi gerek- mektedir.

Batı Almanya, Alman Demokratik Cumhuriyeti gerçeğini inkâr ediyor

Batı Almanya'da Sosyal De- mokrat Hür Demokrat koalisyonu iktidara gelişinin hemen arkasın- dan açıkladığı Doğu bloğuyla iyi ilişkiler politikasında koyulan he- deflere uygun davranmamaktadır.

Bir yandan doğuyla iyi ilişkiler politikasına hız verilerek başka Moskova olmak üzere doğulu kom- şularla ilişkiler kurma yoluna gi- dileceği açıklanırken, öte yandan komşu Alman Demokratik Cum- huriyeti gerçeği yoluna gidileceği görmezlikten gelinmektedir.

Parlamentonun 14 Ocak tarihli oturumunda yaptığı önemli ko- nuşmada Başbakan Willy Brand, Bonn'la Doğu Berlin arasındaki ilişkilere değinmiş bu ilişkileri e- leştirmiş fakat bu ilişkilerin ge- liştirilmesi yolunda bir öneri getir- memiştir.

İlişkilere temel olacak ilkenin, rejim ayrılıklarına rağmen iki ül- kenin ayrı devletler sayılmaya-

Brant - Sosyal demokrasi maskesi -

cağı görünüşünden hareket eden Doğu Berlin tezini, Şansölye Willy Brandt konuşmasında muhalefe- tin de etkisiyle reddeder görün- müş, «Almanya'nın doğu kanadı- la daha iyi ilişkiler kurulabilmesi için her iki toplum düzeni arasın- daki giderilmesi imkânsız ayırım- ların dikkate alınması gerektiği- ni» söylemiş, ancak bu biçimde di- yalog zemini bulunabileceğini be- lirtmiştir.

19 Ocak tarihinde bir basın toplantısında konuşan Alman De- mokratik Cumhuriyeti Devlet Baş- kanı Walter Ulbricht, Federal Al- manya'nın ülkesine karşı izlediği politikayı ancak şu üç temel üze- rine oturtması halinde ilişkilerin gelişebileceğini söyledi :

— Federal Almanya Avrupa- daki statükoyu ve özellikle Alman Demokratik Cumhuriyeti ile Fede- ral Almanya arasındaki sınırların uluslararası hukuka uygunluğunu şartsız olarak kabul etmelidir.

— Federal Almanya kendisini bütün Alman ulusunun tek tem- silcisi olarak görmekten ve Demok- ratik Alman Cumhuriyeti ve Fe- deral Almanya arasında hak eşit- liği ve uluslararası hukuka daya- nan normal ilişkiler kurulmalıdır.

Şimdiki tutumun sürdürülme- sinin iki Almanya arasındaki ili-şkilerin «Birleşmiş tek Almanya» yönünde gelişmelere temel olama- yacağını söyleyen Ulbricht, «Hit- ler'e karşı bir bütün olarak veri- len mücadeleden 25 yıl sonra Willy Brandt'ın yaptığı konuşmada ta- rihi önemi olan bazı yeni unsur- lar bulmayı umuyorduk,» diyerek Alman Demokratik Cumhuriyeti- nin bu konudaki iyi niyetini belirt- miştir.

EMPERYALİZME KARŞI DÜNYA HALKLARI

ABD'nin Vietnam'da inatla sürdürdüğü sal- dırı savaşını kendi halkı tarafından da reddedi- liyor. Savaş endüstrisinin kaçınılmaz sonucu ola- rak giriştiği ve can çekişen emperyalizmin son- bir gayretle sarıldığı Vietnam savaşına gönderi- len genç ABD yurttaşları milli kurtuluş müca- delesi veren Vietnam halkına karşı savaşmayı kabul etmedikleri için mahkemelerde yargılanı- yorlar. Son dört ay içinde 100 den fazla Ameri- kan askerinin gönderildikleri Vietnam'da sava- şa katılmama suçundan yargılandıkları bildiri- liyor.

ABD uşağı Filipinler Cumhuriyetini iligine kadar sömüren yabancı şirketlere karşı işçiler güçlü bir direniş gösteriyorlar. Notern Motors Company de çalışan işçiler ücretlerinden azlığı ve kötü çalışma şartlarını Filipinler başkanının sarayı önünde toplanarak protesto ediyorlar. İktisadi mücadelelerini yürütürken ortadan kaldı- rılmasını istedikleri kötü şartların altında ABD emperyalizmi ve onun işbirlikçisi hükümetin yattığını farkederek Filipin işçileri, bu mücadele- leri sırasında 3 de şehit verdiler.

Laos halkının emperyalizme karşı mücadelesi geliyor

Laos halkının yurtsever güçlerini içinde toplayan Patet Lao birlikleri Amerikan kuklası yönetimin elindeki bir stratejik bölgeyi daha ele geçirmiştir.

Vietnam Demokratik Cumhuriyeti ile Kamboçya arasındaki Laos toprakları üzerindeki çarpış-

MARKS'ın mezarına saldırı

MARKS'ın Mezarına Sadırı (!) Geçen hafta içinde İngiltere'nin başkenti Londra'da bulunan Karl Marks'ın mezarına bir bomba koyduklar. Karl Marks'ın kurucusu olduğu bilimsel sosyalizm bütün dünyadaki gerici ideolojileri yıkmıştır. Proletaryanın ve ezilen bütün halkların devrimci mücadelesini aydınlatan devrimci düşünce yığınları saran maddi güç haline gelmiştir. Bugün dünyanın üçte biri sosyalist bir toplumda yaşamaktadır.

Günümüzde de Proleter ideolojisi bilimsel sosyalizme karşı emperyalizm düşmanlığını sürdürmektedir. Her türlü tahrire rağmen bilimsel sosyalizmin güneşi, yığınların kurtuluşunun rehberidir. Her türlü «doğma», ya karşı olan Marksizm «Doğmacılık», gibi yakıştırmalar iflas etmiştir.

Marks'ın mezarına yapılan saldırıyı da bu açıdan ele almamız gerekiyor. Devrimci düşünceye yapılan saldırılar boş değildir, emperyalistler ve bütün gerici saskınlık içine düşüyorlar. Zavallıların onun kurucusu olduğu düşünce ve onun maddi gücüyle başa çıkamayınca mezarına saldırıyorlar.

Bu olay Marksizmin canlı devrimci gerçeğini gösteriyor. Onun mezarına saldırı bu bakımdan anlamlıdır!

ma sonucunda proletarya öncülüğündeki millici güçler Amerikan askerlerini ve kukla birliklerini püskürterek 7 numaralı ikmal yolunu ele geçirmişlerdir.

Öte yandan, Patet Lao komutanlığı tarafından yapılan açıklamada kasım ve aralık ayları içinde çarpışmalarda 4 bin düşman askerinin saf dışı bırakıldığı ve bir çok düşman aracının tahrip edildiği bildirilmiştir.

Laos halk ordusu Patet Lao'nun 19 Ocaktaki 21 inci kuruluş yıldönümü dolayısıyla Çin Halk Cumhuriyeti Savunma Bakanı Ma reşal Din Piao, Patet Lao birlikleri komutanı Tı San Tun'a gönderdiği mesajında şöyle demiştir:

«Laos'un kurtuluşu ve egemenlik için Amerikalı emperyalistlere ve bunların uşaklarına karşı uzun yıllardan beri kahramanca savaşan Laos halk ordularını devrimci Çin Proletaryası adına kutlarız. Laos halkının yürüttüğü bu savaş dünya halk kitlelerinin devrimci eylemleriyle birlikte ilerlemekte ve devrimci Laos ve Tayland halkları Amerikan emperyalistlerine ve onların korkak uydularına gün geçtikçe daha sert darbeler indirmektedirler. Laos halkının devriminin önüne geçmek imkânsızdır. Yurtsever Laos halkı sürdürmekte olduğu bu halk savaşında keşin zaferi elde edecektir. Laos halkının emperyalizme karşı bu mücadelesinde 700 milyon Çinli de onların yanındadır.»

Halkın Gazetesi'nin

1970'e ilişkin görüşleri

Çin Komünist Partisinin resmi organı Halkın Gazetesi (Jen Min Jibao) 1969 yılının olaylarını ele alan ve 1970'e ilişkin görüşlerini açıkladığı yazısında şöyle demektedir:

«1969 yılı dünya halklarının sosyalizmi gerçekleştirmek için kazanmış olduğu büyük zaferlerle daludur. 1970 yılında bu zaferler daha da yoğunlaşacak ve büyük önder Başkan Mao'nun 1960 yılı başında öngördüğü temel amaçlar kesinlikle gerçekleşecektir. 1970 yılında dünyadaki sosyal sistem kökünden değişecek ve bunu izleyen yıllarda dünya büyük devrimlere sahne olacaktır. 10 yıllık bu süre içinde halk düşmanları devamlı olarak hergün biraz daha gerilemiş, buna karşılık marksist-leninist devrimler, bayrağı daima daha yükseğe çıkartmışlardır.»

Yazıda Sovyetler Birliği Birleşik Amerika ile uzlaşmaya kalkışmakla suçlanmakta ve bu iki devleti dünya halklarının kazanmış olduğu zaferler karşısında çıkmaza girdikleri ve birbirleri ile işbirliği sınırlarını daha da genişlettikleri belirtilmektedir. Yazıda, «Kapitalizm her geçen gün mahvına yaklaşmış, buna karşılık kendilerini sosyalizmi amaç edinen ülkeler her geçen gün refaha daha yaklaşmışlardır», denilmektedir.

Giap Vietnam Ordusunu anlatıyor

Son on yıl sırasında, KuzeyÇ halkı, birleşik bir halde, sosyalizmi kurmakla uğraşırken, Güney'de Amerikan Emperyalizmi saldırgan ve vahşiyâne bir savaşa girişti. Amerikalıların saldırgan ve savaşı seven icraatı, Vietnam Halk Ordusuna çok ağır bir sorumluluk yüklenmektedir. Bu sorumluluk ordumuzu, savaş gücünü sürekli bir şekilde kuvvetlendirmeye itmektedir. Böylece ordumuz, yenilenen bu gücü sayesinde bir yandan ülkesimizin sosyalist rejimini savunabilir, diğer yandan da Güney halkının giriştiği devrimci mücadeleyi etkili bir şekilde emuzlayabilir ve bu yolla Hindicini ve Güneydoğu Asya'nın barışına hizmet etmiş olur. Vietnam İşçi Partisi liderliğinin direktifleri ile hareket eden halkçı ordumuz, piyade birlikleri ile kuruldu. Zamanla güç kazanarak bugün, çeşitli silâhlarla donatılmış düzenli modern bir ordudur.

Biz bu düzenli ve modern orduyu kurarken bu ordunun ana ilkelerine daima bağlı kaldık. Bu ilkeler şunlardır: Parti komutanlığını güçlendirmek, sosyalist kültürü geliştirmek için şart olan siyasi çalışmalarla ciddi bir şekilde ilgilenmek; milli yetçiliği ve enternasyonalizmi desteklemektir. Subaylarla askerler arasındaki dayanışma, ordu ile halk arasında mevcut işbirliği, iç demokrasiye bağlılık, savaşta kahramanlık, sıkıntılara katlanma, fedakârlık ve verilen her görevi başarı ile yerine getirmek azmi, ordumuzun gelenek haline gelen özellikleridir.

Ordunun savaş gücünü artırmak ve devrimci karakterini geliştirmek amacı ile, subay ve askerlerimiz taktik, teknik ve diğer askeri eğitime ciddi bir şekilde devam etmektedirler. Biz askeri eğitim alanında, savaşta elde ettiğimiz tecrübelerden faydalanırız. Bunun yanında, diğer kardeş sosyalist orduların tecrübelerinden de istifade ederiz. Kardeş, sosyalist ordulardan aldığımız savaş tecrübelerini yeni bir şekilde ve ülkemizin şartlarına uygun bir biçimde uygularız. İşçi ve köylü ailelerden gelen ve esasında az bir kültüre sahip olan subay ve askerlerimiz, askeri bilgi ve tekniğin ustası olabilmek için çetin bir çalışmaya giriştiler. Ordu içindeki sosyalist yarışma sürekli bir şekilde gelişmektedir. Teknik bilgi ile donatılmış yüzlerce vuruca birliklerimiz vardır. Bunun yanında bir o kadar da yarıdevrimci birliklerimiz bulunmaktadır.

Ayrıca, halkçı ordumuz, bir kısım vaktini iktisadî çalışmalarına ayırır. Ön cepheelerde çarpışan bir çok birliklerimiz, kollektif çiftliklerde, sınaî tesisler kuruluşunda ve sulama işlerinde değerli çalışmalarda bulundular. Öte yandan, her engeli aşan ordumuz, halkın külfetini hafifletmek amacı ile, muhtaç olduğu bazı gıda maddelerini bizzat kendisi üretmiştir.

Biz, kültür ve sanat çalışmalarına da özel bir önem veririz. Her birliğin bir kulübü vardır. Profesyonel askeri sanat toplulukları yanında bir de ordu mensupları tarafından kurulmuş amatör topluluklar vardır. Bu faaliyetler, ordunun kültür seviyesini ve savaş gücünü artırır. Ayrıca, verilen her görevi yerine getirme için lüzum olan hamaset ve devrimci iyimserliği sağlar.

Biz, milis birliklerinin kurulması ve geliştirilmesine de önem veririz. Bu birlikler, savaş sırasında, esasında yarı silâhlı olan tüm milletin yanında yer alırlar. Gelecekte, en yeni silâh ve sistemle patlak vermesi muhtemel bir savaş bizim için ancak bir halk savaşı olacaktır. Biz bunu özel tecrübelemize dayanarak söylüyoruz. Bizce silâhlı kuvvetler, üç unsurdan meydana gelmektedir:

1 — Düzenli ordu. 2 — Yarı silâhlanmış durumda bulunan halk. 3 — Milis kuvvetleri. Burada şu noktayı belirtmek isteriz: Bugün Milis kuvvetlerinin ve halkın silâhlanmış savunma örgütleri, stratejik kuvvet halini almıştır. Son yıllarda, düzenli ordu, halkçı emniyet mensupları ve sayıları milyonları bulan, halkın silâhlanmış savunma örgütleri ile işbirliği yapan milis kuvvetleri, bütün Kuzey Vietnam'da düzen ve güvenliği sağladı, tarafsız karşı devrimcileri sindirdi ve Kuzey'de tahribat yapmak için Amerika'lılar ve bunların uşakları tarafından gönderilen casus ve fedailerini ortadan kaldırdı. Kısacası, biz, ordumuzu düzenli modern bir ordu haline getirmekle uğraşırken daima halkçılık çizgisi üzerinde yürüdük ve bu çizgiden ayrılmadık. Bugün biz, halkçı, devrimci ve modern bir orduyuz.

Arjantin halkının devrimci mücadelesi

ABD emperyalizminin sıkı denetimi altındaki Arjantin'de 1969 yılı içinde, zaman zaman ABD emperyalizminin ve onun tarafından beslenen Carlos Ongania'nın askerî diktatörlük rejiminin hâkimiyetine ağır darbeler indiren, kitlenin devrimci mücadelesinin güçlü saldırıları patlak verdi. Arjantin'deki kitle hareketlerinin canlı gelişmesi, bütün Lâtin Amerikan halklarının ABD'ye ve diktatörlüğe karşı, devrimci mücadelesinin mükemmel bir durumda olduğunu yansıtmaktadır.

Geçen yıl Arjantin halkının giriştiği kitle mücadeleleri, ülkede önümüzdeki on yıllar içinde beklenmedik kapsam, büyüklük ve şiddeteydi ve son yıllarda bütün Latin Amerika'da benzerleri ender görül-müştü. Devrimci mücadelenin bu hücumlarından korkuya düşen ABD tekelci kapitali Arjantin'de «yeni, karışık ve dengesiz bir dönemin» başladığı yolunda alarm çığlıkları atmaya başladı.

Arjantin halkının devrimci mücadelesinin Cordoba'da olan bir atılımı, kısa zamanda, ülkenin en büyük on şehrine yayıldı ve bir milyon işçinin katıldığı ülke çapında genel bir grev şekline büründü. Bunu, Ağustos ayında 2 buçuk milyon işçinin etkili grevi izledi. Eylül'de, Arjantin'in üçüncü büyük şehri Rosario'da başlayan 180 bin demiryolu işçisinin grevi ve onu izleyen, ABD emperyalizmine ve diktatörlüğe karşı ülke çapında girişilen kızgın kampanya, ülkedeki devrimci kitle mücadelesinin düzeyini yükseltti.

Kitle mücadelesinin güçlü dalgalarında, Arjantin işçi sınıfı sert kuvvetini gösterdi. Baskıya meydan okuyarak, aldatmacalara karşı koyarak geniş işçi kitleleri, gericiilere karşı mücadelelerinde göğüs göğüse savaştılar. Geçmişte olduğu gibi barışçı yolları kullanmak yerine, şiddetin en yüksek militan yollarına başvurdular. Cordoba'da endüstri işçileriyle devrimci kitleler, mücadelelerinde gözüpek bir devrimci ruhu ortaya serdiler. Şehir merkezini ele geçirdiler, hükümet binalarının çevrelerini sardılar, polis karakollarına saldırdılar, ve ABD'ye ait şirketleri ateşe verdiler. Taş, demir çubuklar ve ev yapısı yangın bombalarıyla cesur işçi kitleleri, bazuka ve makineli tüfekle donatılmış toplum polislerine karşı sokak savaşları verdiler. Bazı göstericiler, gerici birliklerden ve polisten kahramanca silâh ele geçirerek, düşman ateşine cevap verdiler. Devrimci kitleler dört gün ve üç gece polis ve askerlerle savaştılar. Diktatörlük yetkililerince gönderilen askerlerin sıkı kontrolü altındaki Rosario'da kaba kuvvetten

korkmayan işçi kitleleri, işçi mahallelerinde sokak barikatları kurdular. Sopalar ve ev yapısı yangın bombaları kullanarak gerici askerlere ve polise karşı şiddetli bir savaş verdiler. Bazı işçiler asker ve polis-le göğüs göğüse döğüş-tüler. Bütün bunlar gerici yönetime karşı anlamlı darbeler indirdi. İşçiler ve öğrenciler, işbirliği halinde hareket ettiler ve kavgada omuz omuza döğüş-tüler, ve çeşitli sosyal tabakalardan yurtseverlerin desteğini ve sıcak sempatisini kazandılar.

Dikkate değer bir nokta da, kitle hareketinin yıllarca burjuva reformizminden oldukça derinden etkilendiği Arjantin'de, 1969 yılı başlarında kitle mücadelesinin ekonomik mücadele sınırlarını aşarak belirleyici özelliklerini kazandığıdır. Bu mücadele, açıkça ABD emperyalizmini ve tekelci kapitalin cânice diktatoryasını hedef almıştı. Haziran sonu ve temmuz başlarında ABD emperyalizminin «özel temsilcisi», Rockefeller'e Arjantin halkının giriştiği kovalamaca, cinayetlerle dolu ABD emperyalizmine karşı müzmin nefretin yoğun bir manifestosuydu. Bu hareketler ayrıca Ongania rejiminin diktatörce yönetimine ve emekçi halkın sırtından ABD emperyalizminin çıkarlarına hizmet eden gerici ekonomik politikasına karşı sürekli mücadeleyi de ortaya koydu. Devrimci kitleler, mücadelelerinde, diktatörlüğe ve işkenceye karşı ve demokratik haklar için sloganlar da ortaya koydular. Savaş çığlıklarında «Anayurt evet! Sömürge hayır!», «Seçime hayır! Devrime evet!», ve «Kavga, kavga, bir işçi hükümeti, bir işçi ve halk hükümeti için kavgaya devam» vardı. Bu, Arjantin işçi sınıfı ve kitlelerinin de yeni bir devrimci uyanışı gösteriyordu.

Arjantin işçi kitleleri mücadele içinde, sendika liderliğini gasbeden grev kırıcılarının gerçek yapılarını gittikçe daha açıkça ayırdettiler ve örgütlü olarak bunların ağır denetimlerini yıkmaya başladılar. Oldukça çok sayıdaki sendikalarda işçiler Mayıs ve Ağustos aylarındaki ülke çapındaki genel grevlerde, işçi sınıfının çıkarlarını satan sendika ağalarının koydukları engelleri yenerek aktif yer aldılar. 16 Eylül'de, Rosario Demiryolu İşçileri Birliğinin bazı ağaları grevi sona erdir-meye çalıştılar; ancak, devrimci işçi kitleleri, herhangi bir uzlaşmayı reddettiler ve grevde ısrar ettiler. Cordoba'da işçi sınıfı, sendikalarda liderlik görevlerini ele geçirmiş grev kırıcılarının sabotajlarına rağmen 29 Ekim grevini başarıyla yaptılar. Mücadele sırasında, birkaç taneden fazla fabrika ve teşebbüste devrimci işçiler, işçi kitlelerinin mücadelelerine aktif

bir şekilde yol göstermek için kendi örgütlerini, yeraltı işçi komitelerini kurdular.

Büyük önemi olan nokta, yeni doğmuş bir güç olan Arjantin Solunun ateşli kitle mücadelelerine istekli desteğini göstermesi, ve bunlarda aktif olarak yer almasıdır. Mücadele içinde, bunlar, şehir terörizmine giden yanlış eğilimleri ve reformizm ve revizyonizm gibi gerici eğilimleri tekrar tekrar eleştirdiler ve reddettiler. Arjantin'deki Solun devrimci gücü, devrimci mücadelenin alevleri içinde günden güne büyüdü. Arjantin'deki kitle hareketlerinin kabarması, ABD'nin saldırgan emperyalist politikasının kaçınılmaz sonucudur. Arjantin yıllarca, ABD emperyalizminin Latin Amerika'ya empoze ettiği «ekonomik denge plânının», aleyhinde olmuştur. Bu plân altında Arjantin'in kapıları, ABD kapitalinin yoğun bir şekilde içeriye girmesi için açıldı. Ve millî ekonomisi iflâsa sürüklendi. Emekçi halkın hayatı kötüden daha kötüye gitti. Halkın memnuniyetsizliği ve direnişi günden güne arttı. ABD emperyalizmi, kolonyal hâkimiyetini sürdürebilmek için, karşı devrimci ikili politik taktiklerini tekrar tekrar oynadı. «Temsilî demokrasi», denen sahtekârlığın çöküşünden sonra, «goril» namındaki subay Carlos, Ongania'yı askerî bir darbe ile aşıkârca devlet başkanlığına atadı, askerî diktatörlük hâkimiyetini açıkça yerleştirdi ve bu kana susamış, zalim hükümeti Lâtin Amerika'daki «etkili», askerî rejimlerin modeli olarak övdü. Geçen yıl Arjantin'deki kitle mücadelesinin şiddetli saldırıları, ABD emperyalizmi ve onun uşaklarına karşı memnuniyetsizliğin şiddetli patlamalarıydı.

Arjantin halkının devrimci mücadelesinin durumu, bir bütün olarak Lâtin Amerika'daki devrimci hareketin canlı gelişmesinin yeni bir işaretidir. Millet ve sınıf olarak en ağır baskılar altındaki bu kıtada, halkın devrimci mücadelesinin daha fazla derinlik kazanacağını gösterir. ABD emperyalizmi askerî baskı ve siyasî yanıltmalar gibi karşı devrimci taktiklerini nasıl oynarsa oynasın, hiçbir şekilde Lâtin Amerika halkının bir sel gibi akan devrimci mücadelesini söküp atamaz.

Mao'nun da işaret ettiği gibi:

«Emperyalizm kendi çöküşünün koşullarını hazırladı. Bu koşullar, sömürge ve yarı-sömürgelerle emperyalist ülkelerin kendi halk kitlelerinin uyanışıdır.» Arjantin halkının ve bir bütün olarak Lâtin Amerika halklarının artan uyanışı ve devrimci güçlerin düzenli büyümesi, ABD emperyalizminin ve kıtadaki uşaklarının cânî hâkimiyetini sonunda mutlaka boğacaktır.

TÜRK SOLU : Haftalık Gazete * Sahibi: Şerif Tekben * Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Bora Gözen * İdare Yeri, Yazışma ve Abone Adresi: Divanyolu Cad. No. 83/3 - Sultanahmet/İstanbul, Telefon: 27 39 61 * Ankara Temsilciliği: Ahmet Say * Dizi: Yüksel, Baskı:

Dilek Matbaası * İstanbul Dağıtım: Fuat Büte, Ankara Caddesi No. 34, Tel.: 27 89 49 * Anadolu Dağıtım: G.A.M.E.D.A * Yıllık Abonesi: Yurt İçi: 40 TL., Avrupa Uçak: 80 TL., Amerika Uçak: 170 TL., * İlan San.: 20 TL., Yayın İlanları yüzde elli indirimlidir.